

WET van 17 mei 1935, houdende vaststelling van de Surinaamse Faillissementswet 1935 (G.B. 1935 no. 81), gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen bij G.B. 1936 no. 108, G.B. 1936 no. 115, G.B. 1944 no. 42, G.B. 1947 no. 140, G.B. 1949 no. 47, G.B. 1963 no. 164, G.B. 1968 no. 63, S.B. 1981 no. 23, S.B. 1986 no. 82.

TITEL I
VAN FAILLISSEMENT

EERSTE AFDELING
VAN DE FAILLIETVERKLARING

Artikel 1

De schuldenaar, die in de toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen, wordt, hetzij op eigen aangifte, hetzij op verzoek van een of meer zijner schuldeisers, bij rechterlijk vonnis in staat van faillissement verklaard.

De faillietverklaring kan ook worden uitgesproken om redenen van openbaar belang, op de vordering van het Openbaar Ministerie.

Artikel 2

De faillietverklaring geschiedt door de kantonrechter, in wiens rechtsgebied de schuldenaar woonplaats heeft.

Indien de schuldenaar zich buiten Suriname heeft begeven, is de kantonrechter van zijn laatste woonplaats bevoegd.

Ten aanzien van vennoten onder een firma, is de kantonrechter, in wiens ressort het kantoor der vennootschap is gevestigd, mede bevoegd.

Indien de schuldenaar zijn woonplaats niet in Suriname heeft, doch aldaar een beroep of bedrijf uitoefent, is de kantonrechter, in wiens ressort hij een kantoor heeft, bevoegd.

Wordt in het geval van het derde of vierde lid of in dat van artikel 3 door meer dan één daartoe bevoegde kantonrechter op verschillende dagen de faillietverklaring uitgesproken, dan heeft alleen de eerst gedane uitspraak rechtsgevolgen. Heeft de uitspraak van verschillende kantonnrechtters op dezelfde dag plaats, dan heeft alleen de uitspraak van de kantonrechter in het district, dat in de wet tot verdeling van Suriname in districten het eerst genoemd wordt, rechtsgevolgen.

Ten aanzien van naamloze vennootschappen, wederkerige verzekerings- of waarborgmaatschappijen of enige andere, rechtspersoonlijkheid bezittende, verenigingen en van stichtingen geldt, ter toepassing van dit artikel, het district waarin zij haar zetel hebben, als woonplaats.

Artikel 3¹

Vervallen.

Artikel 4²

De aangifte tot faillietverklaring wordt gedaan en het verzoek daartoe met een door de verzoeker ondertekend afschrift ingediend ter griffie en met de meeste spoed in raadkamer behandeld.

Ten aanzien van een vennootschap onder een firma, moet de aangifte inhouden de naam

¹ Vervallen bij S.B. 1981 no. 23.

² Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

en de woonplaats van elk der hoofdelijk voor het geheel verbonden vennoten.

Het vonnis van faillietverklaring wordt ter openbare terechtzitting uitgesproken en is bij voorraad op de minuut uitvoerbaar, niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening.

Artikel 5³

De kantonrechter is bevoegd te bevelen, dat de schuldenaar wordt opgeroepen, om in persoon of bij gemachtigde gehoord te worden. De griffier doet de oproeping op de door de President bepaalde wijze. Op de door de President bepaalde wijze doet de griffier de oproeping, welke, indien de schuldenaar niet zelf de aangifte tot faillietverklaring heeft gedaan, vergezeld gaat van een afschrift van het verzoekschrift of van de vordering tot faillietverklaring.

Indien de schuldenaar, die is opgeroepen om gehoord te worden, gehuwd is, is zijn echtgenoot mede bevoegd om in persoon of bij gemachtigde te verschijnen.

De faillietverklaring wordt uitgesproken, indien summierlijk blijkt van het bestaan van feiten of omstandigheden, welke aantonen, dat de schuldenaar in de toestand verkeert, dat hij heeft opgehouden te betalen en, zo een schuldeiser het verzoek doet, ook van het vorderingsrecht van deze.

Artikel 6⁴

Hangende het onderzoek is de kantonrechter bevoegd om op aanvraag van de verzoeker de boedel te verzegelen; hij mag daaraan de voorwaarde van zekerheidsstelling, tot een door hem bepaald bedrag, verbinden.

Buiten de verzegeling blijven, doch worden in het procesverbaal in het kort beschreven, de goederen vermeld in artikel 19, eerste lid, onder 1°.

Artikel 7

De schuldenaar, die in staat van faillissement is verklaard, heeft, zo hij op de aanvraag tot faillietverklaring niet is gehoord, zo hij te Paramaribo woont, gedurende acht dagen, zo hij in een der districten Coronie, Nickerie of Marowijne woont, gedurende een maand, en, zo hij in een der andere districten woont, gedurende veertien dagen na de dag van de uitspraak recht van verzet.

Indien hij tijdens de uitspraak zich niet in Suriname bevindt, heeft hij gedurende drie maanden dat recht.

Het verzet geschiedt door indiening van een verzoekschrift ter griffie van het kantongerecht, welks rechter van de zaak kennis moet nemen.

De kantonrechter bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling. De griffier geeft degene die het verzet gedaan heeft, daarvan op de door de President bepaalde wijze kennis. Uiterlijk op de vierde dag, volgende op die, waarop het verzoek is ingediend, wordt op last van de kantonrechter van het gedane verzet, alsmede van de tijd voor de behandeling bepaald, bij deurwaarders-exploot aan de schuldeiser, die het verzoek tot faillietverklaring heeft ingediend, en bij brief van de griffier aan het openbaar ministerie, op wiens vordering de faillietverklaring is uitgesproken, kennis gegeven. Deze kennisgeving geldt voor oproeping van hem, die de faillietverklaring heeft uitgelokt.

De behandeling geschiedt op de wijze bij artikel 4 voorgeschreven.

³ Gew. bij G.B. 1949 no. 47, S.B. 1981 no. 23.

⁴ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

Artikel 8⁵

Iedere schuldeiser, met uitzondering van hem, die de faillietverklaring heeft verzocht, en iedere belanghebbende heeft tegen de faillietverklaring recht van verzet gedurende acht dagen na de dag van de uitspraak.

Het verzet geschiedt door indiening van een verzoekschrift ter griffie van het kantonrecht, welks rechter de faillietverklaring heeft uitgesproken.

De kantonrechter bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling. De griffier geeft degene die het verzet gedaan heeft, daarvan op de door de President bepaalde wijze kennis. Uiterlijk op de vierde dag, volgende op die waarop het verzoek is ingediend, wordt op last van de kantonrechter van het gedane verzet, alsmede van de tijd voor de behandeling bepaald, bij deurwaarders-exploot kennis gegeven aan de schuldenaar en, indien de faillietverklaring door een schuldeiser is verzocht, ook aan deze.

Deze kennisgeving geldt voor oproeping van de schuldenaar en van die schuldeiser.

De behandeling geschiedt op de wijze bij artikel 4 voorgeschreven.

Artikel 9⁶

Gedurende acht dagen na de dag van de betrekkelijke uitspraak bestaat recht van hoger beroep:

1°. voor de schuldenaar, wiens aangifte tot faillietverklaring is afgewezen, of die, nadat hij op de aanvraag tot faillietverklaring is gehoord, in staat van faillissement is verklaard, of wiens in artikel 7 bedoeld verzet is afgewezen;

2°. voor hem, die een aanvraag tot faillietverklaring gedaan heeft, indien de aanvraag is afgewezen of de daarop gevolgde faillietverklaring tengevolge van verzet is vernietigd;

3°. voor de schuldeiser of belanghebbende, wiens in artikel 8 bedoeld verzet is afgewezen;

4°. voor de schuldenaar, de schuldeiser, die de faillietverklaring verzocht heeft en het Openbaar Ministerie, bij vernietiging van de faillietverklaring tengevolge van het in artikel 8 bedoelde verzet.

Op het instellen en de behandeling van het beroep is het bepaalde bij artikel 7 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 10

Indien tengevolge van verzet of hoger beroep de faillietverklaring wordt vernietigd, blijven niettemin geldig en verbindend voor de schuldenaar de handelingen, door de curator verricht vóór of op de dag, waarop aan het voorschrift tot aankondiging overeenkomstig artikel 12 is voldaan.

Hangende het verzet of het hoger beroep kan raadpleging over een akkoord niet plaats hebben; ook kan niet tot de vereffening van den boedel buiten toestemming van de schuldenaar worden overgegaan.

Artikel 11

De kantonrechter, die het vonnis tot faillietverklaring uitsprak of wiens vonnis tot faillietverklaring rechtsgevolgen heeft of aan wie in de bij artikel 13 bedoelde gevallen de aangifte of de aanvraag is ingediend, vervult tevens de functie van rechter-commissaris in het faillissement.

⁵ Gew. bij G.B. 1936 no. 108, G.B. 1949 no. 47.

⁶ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

Het vonnis van faillietverklaring houdt in de aanstelling van één of meer curators in het faillissement.

Van de faillietverklaring geeft de griffier onverwijld kennis aan de administraties der posterijen, der telefonen en der telegrafien.

De curator plaatst onverwijld een uittreksel uit het vonnis van faillietverklaring, houdende vermelding van de naam, de woonplaats of het kantoor en het beroep van de gefailleerde van de naam van de rechter-commissaris, van de naam en de woonplaats of het kantoor van de curator, van de dag van de uitspraak, alsmede van de naam, het beroep en de woonplaats of het kantoor van ieder lid van de voorlopige commissie uit de schuldeisers, zo er een benoemd is, in het Gouvernements-Advertentieblad.

Indien en zodra enigerlei omstandigheid de rechter-commissaris de wenselijkheid hiervan doet blijken, beveelt hij, dat de curator het in het voorgaand lid bedoeld uittreksel uit het vonnis van faillietverklaring mede of alsnog in de Surinaamse Staatscourant doet plaatsen.

Artikel 12

Zodra een vonnis van faillietverklaring tengevolge van verzet of hoger beroep is vernietigd, en in het eerste geval de termijn om in hoger beroep te komen, verstreken is, zonder dat daarvan gebruik is gemaakt, geeft de griffier van het gerecht, welks rechter de vernietiging heeft uitgesproken, van die uitspraak kennis aan de curator en aan de administraties der posterijen, der telefonen en der telegrafien. De curator doet van die uitspraak aankondiging in het Gouvernements-Advertentieblad en, indien de rechter-commissaris zulks wenselijk acht, tevens in de Surinaamse Staatscourant.

Gelijke kennisgeving geschiedt, in geval van vernietiging van een vonnis van faillietverklaring in hoger beroep aan de griffier van het kantongerecht, welks rechter het vonnis heeft gewezen.

De rechter, die de vernietiging van een vonnis van faillietverklaring uitspreekt, stelt tevens het bedrag vast van de faillissementskosten en van het salaris van de curator. Hij brengt dit bedrag ten laste van degene, die de faillietverklaring heeft aangevraagd, van de schuldenaar, of van beide in de door de rechter bepaalde verhouding. Tegen deze beslissing staat een rechtsmiddel niet open. Een beveldschrift van tenuitvoerlegging wordt daarvan uitgegeven ten behoeve van de curator.

Artikel 13

Wordt faillietverklaring in hoger beroep uitgesproken met vernietiging van een vonnis, waarbij de aangifte of aanvraag tot faillietverklaring werd afgewezen, dan geeft de griffier van het Hof van Justitie van die uitspraak kennis aan de griffier van het kantongerecht, aan welks rechter de aangifte of aanvraag is ingediend.

Artikel 14

Indien de toestand van de boedel daartoe aanleiding geeft, is de rechter-commissaris bevoegd om, na de commissie uit de schuldeisers, zo die er is, te hebben gehoord, de kosteloze behandeling te bevelen.

Indien de toestand van de boedel daartoe aanleiding geeft, is de kantonrechter bevoegd om, na de commissie uit de schuldeisers, zo die er is, te hebben gehoord en na verhoor of behoorlijke oproeping van de gefailleerde, bij in het openbaar uitgesproken beschikking de opheffing van het faillissement te bevelen.

De beschikking, bevelende de opheffing van het faillissement, wordt op dezelfde wijze openbaar gemaakt en daartegen kunnen de schuldenaar en de schuldeisers, zomede het Openbaar Ministerie, op dezelfde wijze en binnen dezelfde termijnen opkomen als ten aanzien van het vonnis, waarbij een faillietverklaring is geweigerd.

De rechter, die de opheffing van het faillissement beveelt, stelt tevens het bedrag vast van

de faillissementskosten en brengt dit bedrag ten laste van de schuldenaar. Tegen deze vaststelling staat een rechtsmiddel niet open. Een bevelschrift van tenuitvoerlegging wordt daarvan uitgegeven ten behoeve van de curator.

Indien na een dergelijke opheffing opnieuw aangifte of aanvraag tot faillietverklaring wordt gedaan, is de schuldenaar of de aanvrager verplicht om aan te tonen, dat er voldoende baten aanwezig zijn om de kosten van het faillissement te bestrijden.

Artikel 15⁷

Elke in deze titel bevolen plaatsing in het Gouvernements-Advertentieblad geschiedt kosteloos.

Alle stukken, opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen van deze wet, zijn vrij van zegel.

Daaronder zijn evenwel niet begrepen de processen-verbaal en akten, houdende verkoop of andere overeenkomsten, noch de stukken betreffende andere rechtsgedingen over rechten en verplichtingen van de boedel dan die, welke het gevolg zijn van de verwijzing door de rechter-commissaris bedoeld in artikel 117.

Het bevel tot kosteloze behandeling van het faillissement heeft bovendien tengevolge vrijstelling van griffiekosten.

Artikel 16

Indien de rechter-commissaris - en in de gevallen bedoeld in de Elfde Afdeling van Titel I en in Titel II van deze wet, de kantonrechter- zulks in het belang van de boedel of van de schuldeisers, of wegens afwezigheid van de schuldenaar, of om andere gewichtige, daarbij vermelde redenen nodig oordeelt, beveelt hij van elke in deze wet bevolen aankondiging, bekendmaking of openbaarmaking in het Gouvernements-Advertentieblad, mede plaatsing in de Surinaamse Staatscourant.

Indien het vonnis van faillietverklaring in de Surinaamse Staatscourant is bekend gemaakt, doet de curator van een uitspraak, houdende vernietiging van de faillietverklaring of opheffing van het faillissement als bedoeld in de artikelen 12 en 14, mede aankondiging in de Surinaamse Staatscourant.

Indien aan de aankondiging, bekendmaking of openbaarmaking enig rechtsgevolg verbonden of daarvan een termijn afhankelijk gesteld is, komt slechts de plaatsing in het Gouvernements-Advertentieblad in aanmerking.

Artikel 17

Bij elk kantongerecht houdt de griffier een openbaar register bij, waarin hij, voor ieder faillissement afzonderlijk, achtereenvolgens, met vermelding van de dagtekeningen inschrijft:

1°. een uittreksel van de rechterlijke beslissingen, waarbij de faillietverklaring uitgesproken of weder opgeheven is;

2°. de summier inhoud en de homologatie van het akkoord;

3°. de ontbinding van het akkoord;

4°. het bedrag van de uitdelingen bij vereffening;

5°. de opheffing van het faillissement ingevolge artikel 14;

6°. de rehabilitatie.

Omtrent vorm en inhoud van het register geeft de President regelen.

De griffier is verplicht aan ieder kosteloos inzage van het register en tegen betaling een uittreksel daaruit te verstrekken.

Op het register wordt een alfabetise klapper bijgehouden.

⁷ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

TWEEDE AFDELING
VAN DE GEVOLGEN VAN DE FAILLIETVERKLARING

Artikel 18

Het faillissement omvat het gehele vermogen van de schuldenaar ten tijde van de faillietverklaring, alsmede hetgeen hij gedurende het faillissement verwerft.

Is de schuldenaar een vennootschap onder een firma, dan omvat het faillissement het gehele vermogen der hoofdelijk voor het geheel aansprakelijke vennoten ten tijde van de faillietverklaring, alsmede hetgeen zij gedurende het faillissement verwerven.

Artikel 19⁸

Niettemin blijven buiten het faillissement:

1°. de goederen vermeld in artikel 321, sub 2°. - 5°, van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, de gelden of jaarwedden vermeld in artikel 619, sub 3°, van dat Wetboek, en het auteursrecht in de gevallen, waarin het niet voor beslag vatbaar is; alsmede hetgeen in het eerste lid van artikel 322 van genoemd Wetboek omschreven is, tenzij in het faillissement schuldeisers opkomen wegens vorderingen, vermeld in het tweede lid van dat artikel;

2°. hetgeen de gefailleerde door persoonlijke werkzaamheid, als bezoldiging wegens een ambt of bediening dan wel als soldij, riddersoldij, gagement, pensioen of onderstand gedurende het faillissement verkrijgt, indien en voor zover de rechter-commissaris zulks bepaalt;

3°. de gelden, welke aan de gefailleerde verstrekt worden ter voldoening aan een wettelijke onderhoudsplicht;

4°. Een door de rechter-commissaris te bepalen bedrag uit de opbrengst van het in artikel 363 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek bedoelde vruchtgenot, ter bestrijding van de in artikel 364 van dat Wetboek vermelde lasten en van de kosten van verzorging en opvoeding van het kind;

5°. de uitkering, welke de gefailleerde, krachtens de bepaling van artikel 370 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek uit de inkomsten van zijn kinderen geniet.

In dit artikel wordt onder "gefailleerde" mede begrepen de echtgenoot van de in enige gemeenschap gehuwde gefailleerde.

Artikel 20

Door de faillietverklaring verliest de schuldenaar van rechtswege de beschikking en het beheer over zijn tot het faillissement behorend vermogen, gerekend van de dag waarop de faillietverklaring wordt uitgesproken, die dag daaronder begrepen.

Artikel 21

Voor verbintenissen van de schuldenaar na de faillietverklaring ontstaan, is de boedel niet aansprakelijk dan voor zoverre deze tengevolge daarvan is gebaat.

Artikel 22

Rechtsvorderingen, welke tot de failliete boedel behorende rechten of verplichtingen ten onderwerp hebben, worden zowel tegen als door de curator ingesteld. Indien zij, door of tegen de gefailleerde ingesteld of voortgezet, een veroordeling van de gefailleerde tengevolge hebben,

⁸ Gew. bij G.B. 1936 no. 115, S.B. 1981 no. 23.

mist die veroordeling tegenover de faillieten boedel rechtskracht.

Rechtsvorderingen, welke voldoening van een verbintenis uit de boedel ten doel hebben, mogen gedurende het faillissement ook tegen de gefailleerde niet op andere wijze ingesteld worden dan door aanmelding ter verificatie.

Artikel 23

Indien de rechtsvordering tijdens de faillietverklaring aanhangig en door de schuldenaar ingesteld is, wordt het geding ten verzoeken van de gedaagde, geschorst, ten einde deze gelegenheid te geven, binnen een door de rechter bepaalde termijn, de curator tot overneming van het geding op te roepen.

Zo deze niet aan die oproeping gevolg geeft, heeft de gedaagde het recht ontslag van de instantie te vragen; bij gebreke daarvan, kan het geding tussen de gefailleerde en de gedaagde worden voortgezet, buiten bezwaar van de boedel.

Ook zonder opgeroepen te zijn, is de curator bevoegd het proces te allen tijde over te nemen en de gefailleerde buiten het geding te doen stellen.

Artikel 24

Indien de rechtsvordering tijdens de faillietverklaring aanhangig en tegen de schuldenaar ingesteld is, is de eiser bevoegd schorsing te verzoeken, ten einde, binnen een door de rechter bepaalde termijn, de curator in het geding te roepen.

Door zijn verschijning neemt deze het proces over en is de gefailleerde van rechtswege buiten het geding.

Indien de curator, verschijnende, dadelijk in de eis toestemt, worden de proceskosten van de tegenpartij niet beschouwd als boedelschuld.

Zo de curator niet verschijnt, is op het tegen de gefailleerde verkregen vonnis de bepaling van de tweede zin van het eerste lid van artikel 22 niet toepasselijk.

Artikel 25

Voor zoverre tijdens de faillietverklaring aanhangige rechtsvorderingen voldoening van een verbintenis uit de boedel ten doel hebben, wordt het geding na de faillietverklaring geschorst, om alleen dan voortgezet te worden, indien de verificatie van de vordering betwist wordt. In dit geval wordt hij, die de betwisting doet, in de plaats van de gefailleerde, partij in het geding.

Artikel 26

Indien vóór de faillietverklaring de stukken van het geding tot het geven van een beslissing aan den rechter zijn overgelegd, zijn de tweede zin van het eerste lid van artikel 22 en de artikelen 23-25 niet toepasselijk.

De artikelen 23-25 worden weder toepasselijk, indien het geding voor de rechter, bij wie het aanhangig is, tengevolge van zijn beslissing wordt voortgezet.

Indien een geding door of tegen de curator, of ook in het geval van artikel 25 tegen een schuldeiser wordt voortgezet, mag de curator of die schuldeiser de nietigheid inroepen van handelingen, door de schuldenaar vóór zijn faillietverklaring in het geding verricht, zo bewezen wordt, dat deze door die handelingen de schuldeisers desbewust heeft benadeeld en dat dit aan zijn tegenpartij bekend was.

Artikel 27

In de gedingen, door of tegen de curator ingesteld of voortgezet, of in het geval van artikel 117 tegen een schuldeiser gevoerd, kan de rechter de gefailleerde de ede opleggen, bedoeld bij artikel 1961 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek.

Artikel 28

Het vonnis van faillietverklaring heeft tengevolge, dat alle gerechtelijke tenuitvoerlegging op enig deel van het vermogen van de schuldenaar, vóór het faillissement aangevangen, dadelijk een einde neemt, en dat, ook van hetzelfde ogenblik af, een vonnis niet bij lijfswang mag worden ten uitvoer gelegd.

Gelegde beslagen vervallen; de rechter-commissaris beveelt voor zoveel nodig de doorhaling.

Indien de schuldenaar zich in gijzeling bevindt, wordt hij ontslagen, zodra het vonnis van faillietverklaring in kracht van gewijsde is gegaan, behoudens toepassing van artikel 82.

Artikel 29

Gedurende het faillissement wordt een overeenkomstig artikel 492 van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering opgelegde dwangsom niet verbeurd.

Artikel 30

Indien vóór het faillissement van de schuldenaar de uitwinning van zijn roerende of onroerende goederen zover was gevorderd, dat de dag van de verkoop reeds was bepaald, is de curator bevoegd om op machtiging van de rechter-commissaris, de verkoop voor rekening van de boedel te laten voortgaan.

Artikel 31⁹

Van vóór de faillietverklaring opgemaakte akten kan de door artikel 670 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek of door artikel 382 van het Surinaams Wetboek van Koophandel gevorderde overschrijving en van bevorens verleende hypotheek op onroerend goed of op schepen de inschrijving na de faillietverklaring niet geldig meer geschieden.

Artikel 32

Indiening van een vordering ter verificatie heeft stuiting van de verjaring tengevolge.

Artikel 33¹⁰

Indien zowel de schuldenaar als zijn wederpartij een wederkerige overeenkomst ten tijde van de faillietverklaring in het geheel niet of slechts gedeeltelijk zijn nagekomen, is de wederpartij bevoegd de curator te sommeren binnen acht dagen te verklaren of hij de overeenkomst gestand wil doen. Indien de curator zich daartoe binnen die tijd niet bereid verklaart, is de overeenkomst ontbonden en mag de wederpartij voor schadevergoeding als concurrent schuldeiser opkomen; verklaart de curator zich daartoe wel bereid, dan is hij verplicht bij die verklaring zekerheid te stellen voor de richtige nakoming van de overeenkomst.

Deze bepalingen zijn niet toepasselijk op overeenkomsten, waarbij de verbintenis van de gefailleerde een uitsluitend door deze persoonlijk te verrichten handeling inhoudt.

Artikel 34

Indien in het geval, bedoeld bij het vorig artikel, de levering van waren, welke ter beurze

⁹ Gew. bij G.B. 1936 no. 115.

¹⁰ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

op termijn worden verhandeld, bedongen is tegen een vastgesteld tijdstip of binnen een bepaalde termijn, en dit tijdstip invalt of die termijn verstrijkt na de faillietverklaring, wordt de overeenkomst door de faillietverklaring ontbonden en mag de wederpartij van de gefailleerde zonder meer voor schadevergoeding als concurrent schuldeiser opkomen. Lijdt de boedel door de ontbinding schade, dan is de wederpartij verplicht deze te vergoeden.

Artikel 34a¹¹

Indien de gefailleerde huurkoper is, kan zowel de curator als de verkoper de huurkoop ontbonden verklaren.

Deze ontbinding heeft dezelfde gevolgen als ontbinding der overeenkomst wegens het niet nakomen door de koper van zijn verplichtingen.

De verkoper kan voor het hem verschuldigde bedrag als concurrent schuldeiser opkomen.

Artikel 35

Indien de gefailleerde huurder is, kan zowel de curator als de verhuurder de huur tussentijds doen eindigen, mits de opzegging geschiedt tegen een tijdstip, waarop dergelijke overeenkomsten naar plaatselijk gebruik eindigen. Bovendien moet bij de opzegging de daarvoor overeengekomen of gebruikelijke termijn in acht genomen worden, met dien verstande echter, dat een termijn van drie maanden in elk geval voldoende zal zijn. Zijn er huurpenningen vooruitbetaald, dan kan de huur niet eerder opgezegd worden, dan tegen de dag, waarop de termijn, waarvoor vooruitbetaling heeft plaats gehad, eindigt. Van de dag van de faillietverklaring af is de huurprijs boedelschuld.

Artikel 36¹²

Werknemers in dienst van de gefailleerde, kunnen de dienstbetrekking opzeggen en hun kan wederkerig door de curator de dienstbetrekking opgezegd worden, met inachtneming van de overeengekomen of wettelijke termijnen, met dien verstande echter dat in elk geval de dienstbetrekking kan worden geëindigd door opzegging met een termijn van zes weken en dat bij opzegging door werknemers het bepaalde in artikel 1615i, leden 3 en 4 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek niet in acht hoeft te worden genomen. Van de dag van de faillietverklaring af is het loon boedelschuld.

Artikel 37

De curator aanvaardt erfenissen, gedurende het faillissement aan de gefailleerde opkomende, niet anders dan onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Tot het verwerpen van een nalatenschap behoeft de curator machtiging van de rechter-commissaris.

Artikel 38

Onverminderd de bijzondere bepalingen in de artikelen 40-42 omtrent schenkingen gemaakt, mag ten behoeve van de boedel de nietigheid ingeroepen worden van alle vóór de faillietverklaring door den schuldenaar onverplicht verrichte handelingen, hoe ook genaamd, waardoor de schuldeisers benadeeld zijn, mits bewezen wordt, dat bij het verrichten van de handeling zowel de schuldenaar, als degene met wie of te wiens behoeve hij handelde, de wetenschap bezat, dat daarvan benadeling van de schuldeisers het gevolg zou zijn.

¹¹ Ingev. bij G.B. 1944 no. 42.

¹² Gew. bij G.B. 1947 no. 140, G.B. 1963 no. 164.

Artikel 39

Indien de handeling, waardoor de schuldeisers benadeeld zijn, verricht is binnen veertig dagen vóór de faillietverklaring en de schuldenaar zich niet reeds vóór de aanvang van die termijn daartoe had verplicht, wordt de aan het slot van het vorig artikel bedoelde wetenschap, behoudens tegenbewijs, vermoed aan beide zijden te bestaan:

1°. bij overeenkomsten, waarbij de waarde van de verbintenis aan de zijde van de schuldenaar aanmerkelijk die van de verbintenis aan de andere zijde overtreft;

2°. bij handelingen ter voldoening van of tot zekerheidsstelling voor een niet-opeisbare schuld;

3°. bij handelingen door de schuldenaar met of ten behoeve van zijn echtgenoot of zijn bloed- of aanverwanten tot in de derde graad verricht.

Artikel 40

Om de nietigheid van door de schuldenaar gedane schenkingen in te roepen, kan de curator volstaan met aan te tonen, dat de schuldenaar op het ogenblik van de schenking wist, dat hij daardoor zijn schuldeisers benadeelde, onverschillig of de begiftigde die wetenschap al dan niet deelde.

Artikel 41

Schenkingen, gedaan binnen veertig dagen vóór de faillietverklaring, worden, behoudens tegenbewijs, vermoed te zijn gedaan met de wetenschap, dat de schuldeisers daardoor benadeeld worden.

Deze termijn wordt verdubbeld, indien de begiftigde een bloed of aanverwant tot in de derde graad van de schenker is.

Artikel 42

De begiftigde, van wie niet blijkt, dat hij met de vermogenstoestand van de schenker bekend was, is niet verplicht, het door hem ontvangene terug te geven, voor zoverre hij aantoon, dat hij, ten tijde van de faillietverklaring, tengevolge van de schenking niet was gebaat.

Artikel 43

De nietigheid van de voldoening, door de schuldenaar, van een opeisbare schuld mag alleen dan worden ingeroepen, indien wordt aangetoond, hetzij dat hij, die de betaling ontving, wist dat het faillissement van de schuldenaar reeds aangevraagd was, hetzij dat de betaling het gevolg was van overleg tussen de schuldenaar en de schuldeiser, ten doel hebbende laatstgenoemde door die betaling boven andere schuldeisers te begunstigen.

Artikel 44

Krachtens het vorig artikel mag terugvordering niet geschieden van hem, die als houder van een papier aan order of toonder, uit hoofde van zijn rechtsverhouding tot vroegere houders, tot aanneming van de betaling verplicht was.

In dit geval is hij, te wiens bate het papier is uitgegeven, verplicht de door de schuldenaar betaalde som aan de boedel terug te geven, wanneer wordt aangetoond, hetzij dat hij bij de uitgifte van het papier de in het vorig artikel genoemde wetenschap bezat, hetzij dat de uitgifte het gevolg was van een overleg als in dat artikel bedoeld.

Artikel 45

Rechtsvorderingen, gegrond op de bepalingen der artikelen 38-44, worden ingesteld door de curator. Niettemin kunnen de schuldeisers op gronden, aan die bepalingen ontleend, de toelating van een vordering bestrijden.

Artikel 46

Beëindiging van het faillissement door de homologatie van een akkoord doet de rechtsvorderingen in het vorig artikel bedoeld, vervallen, tenzij het akkoord boedelafstand inhoudt, in welk geval zij ten behoeve van de schuldeisers vervolgd of ingesteld kunnen worden door de vereffenaars.

Artikel 47

Behoudens het bepaalde bij artikel 42 moet hetgeen door de nietige handeling uit het vermogen van de schuldenaar gegaan is, door hem, tegen wie de nietigheid wordt ingeroepen, teruggegeven worden.

Zo deze daartoe niet in staat is, of zo hij het ontvangene niet meer kan teruggeven in de toestand, waarin hij het ontving, is hij jegens de failliete boedel tot schadevergoeding verplicht.

Rechten op het terug te geven goed, door derden te goeder trouw verkregen, worden geëerbiedigd.

De curator geeft het door de schuldenaar ontvangen, of de waarde daarvan, terug, voor zoverre de boedel er door is gebaat. Voor het te kort komende mag degene, tegen wie de nietigheid wordt ingeroepen, als concurrent schuldeiser opkomen.

Artikel 48

Voldoening na de faillietverklaring doch vóór de bekendmaking daarvan, aan de gefailleerde gedaan, ter vervulling van verbintenissen jegens deze vóór de faillietverklaring ontstaan, bevrijdt hem, die haar deed, tegenover de boedel, zolang zijn bekendheid met de faillietverklaring niet bewezen wordt.

Voldoening, als in het vorig lid bedoeld, na de bekendmaking van de faillietverklaring aan de gefailleerde gedaan, bevrijdt tegenover de boedel alleen dan, wanneer hij, die haar deed, bewijst dat de faillietverklaring te zijner woonplaats langs de weg van de wettelijke aankondiging nog niet bekend kon zijn, behoudens het recht van de curator om aan te tonen, dat zij hem toch bekend was.

In elk geval bevrijdt voldoening aan de gefailleerde de schuldenaar tegenover de boedel, voor zoverre hetgeen door hem voldaan werd ten bate van de boedel is gekomen.

Artikel 49

Hij, die zowel schuldenaar als schuldeiser van de gefailleerde is, mag zich op schuldvergelijking beroepen, indien zijn schuldvordering en zijn schuldplichtigheid beide zijn ontstaan vóór de faillietverklaring of voortvloeien uit handelingen vóór de faillietverklaring met de gefailleerde verricht.

De schuldvorderingen op de gefailleerde worden zo nodig berekend naar de regels in de artikelen 125 en 126 gesteld.

Artikel 50

Niettemin kan degene, die een schuld aan den gefailleerde of een vordering op de gefailleerde vóór de faillietverklaring van een derde heeft overgenomen, zich op schuldvergelijking niet beroepen, indien hij bij de overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.

Na de faillietverklaring overgenomen vorderingen of schulden mogen niet in vergelijking gebracht worden.

Artikel 51

De schuldenaar van de gefailleerde, die zijn schuld wil vergelijken met een schuldvordering aan order of toonder, is gehouden te bewijzen, dat hij reeds op het ogenblik van de faillietverklaring te goeder trouw eigenaar was van het order of toonderpapier.

Artikel 52

Hij, die zich met de gefailleerde in een gemeenschap bevindt, welke tengevolge van of tijdens het faillissement van de schuldenaar wordt ontbonden, is bevoegd van het bij scheiding aan de gefailleerde komende aandeel in de baten diens aandeel in de ter zake van die gemeenschap aangegane schulden af te houden.

Artikel 53

De hypothecaire schuldeiser, die het beding, vermeld in artikel 1207 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek, heeft gemaakt, en de pandhouder kunnen hun rechten uitoefenen, alsof het faillissement er niet was.

Is hun vordering een zodanige als vermeld in de artikelen 125 en 126, dan kunnen zij dit alleen doen na verificatie en niet anders dan tot verhaal van het bedrag, waarvoor de vordering erkend is.

Artikel 54

De hypothecaire schuldeiser en de pandhouder, in het vorig artikel bedoeld, zijn verplicht hun rechten uit te oefenen vóór het verstrijken van één maand, nadat de insolventie is begonnen, behoudens de bevoegdheid van de rechtercommissaris om die termijn te verlengen. Na verloop van die tijd zal de curator de verpande voorwerpen opeisen, en deze evenals de verhypotheceerde goederen, behoudens het recht van de pandhouder of hypothecaire schuldeiser op de opbrengst daarvan, zelf doen verkopen op de wijze bij artikel 169, vierde lid, omschreven.

De curator is bevoegd te allen tijde het bezwaarde goed te bevrijden of het verpande voorwerp in te lossen tegen voldoening van het daarop verschuldigde met de interesten en kosten.

Artikel 55

De hypothecaire schuldeiser en pandhouder, die van zijn rechten gebruik heeft gemaakt, is verplicht de opbrengst van het verbonden goed aan de curator te verantwoorden, met uitkering van hetgeen die opbrengst het verschuldigde met de interesten en kosten te boven gaat.

Indien die opbrengst niet toereikend is om de hypothecaire schuldeiser of de pandhouder te voldoen, treedt deze, zo hij zijn vordering heeft doen verifiëren, voor het ontbrekende als concurrent schuldeiser in de boedel op.

Artikel 56

De schuldeiser, die gerechtigd is, aan de schuldenaar toebehorende goederen terug te houden totdat zijn schuldvordering is gekweten, verliest door de faillietverklaring van de schuldenaar dit recht van terughouding niet.

Artikel 57¹³

¹³ Gew. bij S.B. 1981 no. 23.

De echtgenoot van de gefailleerde neemt alle goederen, die hem toebehoren en niet in de gemeenschap vallen, terug.

De aanbrengst van de bij huwelijkse voorwaarden buiten de gemeenschap gehouden rechten aan toonder en roerende zaken, die geen registergoederen zijn, wordt bewezen zoals bij artikel 199 van het Surinaams Burgerlijk Wetboek ten opzichte van derden is voorgeschreven.

Van de aan de echtgenoot van de gefailleerde opgekomen rechten aan toonder en zaken, die geen registergoederen zijn, ten aanzien waarvan bij uiterste wilsbeschikking van de erflater of bij de gift is bepaald dat zij buiten de gemeenschap vallen, moet in geval van geschil, door beschrijving of bescheiden blijken.

Hetzelfde geldt voor zodanige rechten en zaken, hem staande huwelijk bij erfenis, leaat of schenking opgekomen, die ingevolge de huwelijkse voorwaarden buiten de gemeenschap vallen.

De goederen, voortgesproten uit de belegging of wederbelegging van gelden aan de echtgenoot van de gefailleerde buiten de gemeenschap toebehorende, worden insgelijks door die echtgenoot teruggenomen, mits de belegging of wederbelegging, in geval van geschil, door voldoende bescheiden, ten genoegen van de rechter, zij bewezen.

Indien de goederen aan de echtgenoot van de gefailleerde toebehorende, door de gefailleerde zijn vervreemd, doch de koopprijs nog niet is betaald, of wel de kooppenningen nog onvermengd met de failliete boedel aanwezig zijn, kan de echtgenoot zijn recht van terugneming op die koopprijs of op de voorhanden kooppenningen uitoefenen.

Voor zijn persoonlijke schuldverplichtingen treedt de echtgenoot van de gefailleerde als schuldeiser op.

Artikel 58¹⁴

De echtgenoot van de gefailleerde heeft geen aanspraak op de boedel terzake van voordelen bij huwelijkse voorwaarden besproken. Wederkerig kunnen de schuldeisers geen genot hebben van de voordelen, die aan de gefailleerde bij huwelijkse voorwaarden door zijn echtgenoot zijn toegezegd.

Artikel 59¹⁵

Het faillissement van de in enige gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoot wordt als faillissement van die gemeenschap behandeld. Het omvat, behoudens de uitzonderingen van het eerste lid van artikel 19, alle goederen, welke in de gemeenschap vallen, en strekt ten behoeve van alle schuldeisers, die op de goederen van de gemeenschap verhaal hebben. Goederen die de gefailleerde buiten de gemeenschap heeft, strekken slechts tot verhaal van schulden die daarop verhaald zouden kunnen worden, indien er generlei gemeenschap was.

De bepalingen in deze wet vervat omtrent handelingen door de schuldenaar verricht, zijn, bij faillissement van een in gemeenschap gehuwde echtgenoot, toepasselijk op de handelingen waardoor de gemeenschap wettig verbonden is, onverschillig wie van de echtgenoten deze verrichtte.

DERDE AFDELING VAN HET BESTUUR OVER DE FAILLIETE BOEDEL

§ 1 VAN DE RECHTER-COMMISSARIS

¹⁴ Gew. bij S.B. 1981 no. 23.

¹⁵ Gew. bij S.B. 1981 no. 23.

Artikel 60

De rechter-commissaris houdt toezicht op het beheer en de vereffening van de failliete boedel.

Artikel 61

Alvorens in enige zaak, het beheer of de vereffening van de failliete boedel betreffende, een beslissing te geven, is het Hof van Justitie verplicht, de rechter-commissaris schriftelijk te horen.

Artikel 62

De rechter-commissaris is bevoegd ter opheldering van alle omstandigheden, het faillissement betreffende, getuigen te horen of een onderzoek van deskundigen te bevelen.

De getuigen worden gedagvaard namens de rechter-commissaris.

Bij niet-verschijning of weigering om getuigenis af te leggen, zijn de artikelen 145, tweede lid, 151 en 153 van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering toepasselijk.

De echtgenoot of gewezen echtgenoot, de kinderen en verdere afkomelingen en de ouders en grootouders van de gefailleerde mogen zich van het geven van getuigenis verschonen.

Artikel 63

Van de beschikkingen van de rechter-commissaris vermeld in de artikelen 64, tweede lid, 69, eerste lid, 82 en 93 is gedurende vijf dagen hoger beroep op het Hof van Justitie.

Het beroep wordt ingesteld door het indienen van een memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht. De rechter-commissaris verzendt die memorie, vergezeld van zijn schriftelijk bericht, zo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie.

Tegen de overige beschikkingen van de rechter-commissaris is hoger beroep niet toegelaten.

§ 2

VAN DE CURATOR

Artikel 64

De curator is belast met het beheer en de vereffening van de failliete boedel.

Alvorens in rechte op te treden, behalve waar het verificatiegeschillen betreft, alsmede in de gevallen van de artikelen 33, 35, 36 en 54, tweede lid, behoeft de curator machtiging van de rechter-commissaris.

Artikel 65

Ieder der schuldeisers, de commissie uit hun midden benoemd en ook de gefailleerde mogen bij verzoekschrift tegen elke handeling van de curator bij de rechter-commissaris opkomen, of van deze een bevel uitlokken, dat de curator een bepaalde handeling verricht of een voorgenomen handeling nalaat.

De rechter-commissaris beslist, na de curator gehoord te hebben, binnen drie dagen.

Artikel 66

Indien meer dan één curator benoemd is, wordt voor de geldigheid van hun handelingen toestemming van de meerderheid of bij staking van stemmen een beslissing van de rechter-commissaris vereist.

De curator, aan wie bij het vonnis van faillietverklaring een bepaalde werkkring is aangewezen, is binnen de grenzen daarvan zelfstandig tot handelen bevoegd.

Artikel 67

Onverminderd het bepaalde in het derde lid van artikel 12, stelt de rechter-commissaris het salaris van de curator in elk faillissement vast.

Ingeval van akkoord wordt het salaris bij het vonnis van homologatie bepaald.

Artikel 68

Het ontbreken van de machtiging van de rechter-commissaris, waar die vereist is, of de niet-inachtneming van de bepalingen vervat in de artikelen 74 en 75, is, voor zoveel derden betreft, niet van invloed op de geldigheid van de door de curator verrichte handeling. De curator is deswege alleen jegens de gefailleerde en de schuldeisers aansprakelijk.

Artikel 69

De rechter-commissaris heeft de bevoegdheid de curator te allen tijde, na hem gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, te ontslaan en door een ander te vervangen, of hem één of meer medecurators toe te voegen, een en ander op een met redenen omkleed verzoek van één of meer schuldeisers, van de commissie uit hun midden, of van de gefailleerde.

De ontslagen curator legt rekening en verantwoording van zijn beheer af aan de in zijn plaats benoemde curator.

§ 3

VAN DE COMMISSIE UIT DE SCHULDEISERS

Artikel 70¹⁶

Bij het vonnis van faillietverklaring is de kantonrechter of, zolang over de benoeming van de in het volgend artikel genoemde commissie een beslissing nog niet is genomen, is de rechter-commissaris bevoegd om, zo de belangrijkheid of de aard van de boedel daartoe aanleiding geeft, uit de aan hem bekende schuldeisers een voorlopige commissie van een tot drie leden te benoemen, ten einde de curator van advies te dienen.

Indien een lid van de voorlopige commissie zijn benoeming niet aanneemt, bedankt of overlijdt, voorziet de rechter-commissaris in de daardoor ontstane vacature.

Artikel 71

Hetzij al of niet een voorlopige commissie uit de schuldeisers is benoemd, raadpleegt de rechter-commissaris op de verificatie-vergadering de schuldeisers, na afloop van de verificatie, over de benoeming van een definitieve commissie uit hun midden. Zo de vergadering deze wenselijk acht, gaat hij dadelijk tot de benoeming over. Ook deze commissie bestaat uit een tot drie leden.

Een verslag van het hieromtrent verhandelde wordt in het proces-verbaal van de vergadering opgenomen.

Indien een lid van de definitieve commissie zijn benoeming niet aanneemt, bedankt of overlijdt, voorziet de rechter-commissaris in de daardoor ontstane vacature.

Artikel 72

¹⁶ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

De commissie is bevoegd om te allen tijde inzage te vorderen van de op het faillissement betrekking hebbende boeken en bescheiden. De curator is verplicht aan de commissie alle van hem verlangde inlichtingen te verstrekken.

Artikel 73

Tot het inwinnen van het advies van de commissie vergadert de curator met haar, zo dikwijls hij het nodig acht. In deze vergaderingen zit hij voor en voert hij de pen.

Artikel 74¹⁷

De curator is verplicht het advies der commissie in te winnen, alvorens een rechtsvordering in te stellen of een aanhangige voort te zetten of zich tegen een ingestelde of aanhangige rechtsvordering te verdedigen, behalve waar het geldt verificatiegeschillen; omtrent het al of niet voortzetten van het bedrijf van de gefailleerde; alsmede in de gevallen van de artikelen 33, 35, 36, 54, tweede lid, 69, tweede lid, 95, 96, 169, derde en laatste lid, en in het algemeen omtrent de wijze van vereffening en tegeldemaking van de boedel en het tijdstip en het bedrag van de te houden uitdelingen.

Dit advies wordt niet vereist, wanneer de curator de commissie tot het uitbrengen daarvan, met inachtneming van een bekwame termijn, ter vergadering heeft opgeroepen en een advies niet wordt uitgebracht.

Artikel 75

De curator is niet gebonden aan het advies der commissie. Zo hij zich daarmee niet verenigt, geeft hij hiervan onmiddellijk kennis aan de commissie, welke de beslissing van de rechter-commissaris kan inroepen. Zo zij verklaart, dit te doen, is de curator verplicht de uitvoering van de voorgenomen, met het advies der commissie strijdige handeling, gedurende drie dagen op te schorten.

§ 4

VAN DE VERGADERINGEN VAN SCHULDEISERS

Artikel 76

In de vergaderingen van schuldeisers is de rechter-commissaris voorzitter.

De tegenwoordigheid van de curator of van iemand, die hem met goedvinden van de rechter-commissaris vervangt, is verplicht.

Artikel 77

In de vergaderingen van schuldeisers worden de besluiten genomen met volstreekte meerderheid van stemmen van de aanwezige schuldeisers.

Voor elke honderd gulden brengt iedere schuldeiser één stem uit. Voor vorderingen of overschietende gedeelten van vorderingen, beneden honderd gulden, wordt mede één stem uitgebracht.

Splitsing van vorderingen, na de faillietverklaring gedaan, doet stemrecht niet verwerven.

Artikel 78

¹⁷ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

Stemgerechtigd zijn de erkende en de voorwaardelijk toegelaten schuldeisers, alsmede de toonder van een ten name van toonder geverifieerde schuldvordering.

Artikel 79

Ten behoeve van een schuldeiser, die zich op een vergadering heeft doen vertegenwoordigen, worden alle oproepingen voor latere vergaderingen en alle kennisgevingen aan de gemachtigde gedaan, ten ware hij de curator schriftelijk verzoekt, dat die oproepingen en kennisgevingen aan hem zelf of aan een andere gemachtigde geschieden.

Artikel 80

Behalve de door deze wet voorgeschreven vergaderingen, wordt er een vergadering van schuldeisers gehouden zo dikwijls de rechter-commissaris dit nodig oordeelt of hem daartoe door de commissie uit de schuldeisers of door ten minste vijf schuldeisers, vertegenwoordigende één vijfde deel van de erkende en de voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen, een met redenen omkleed verzoek wordt gedaan.

In elk geval bepaalt de rechter-commissaris dag, uur en plaats voor de vergadering, waartoe de curator de stemgerechtigde schuldeisers ten minste veertien dagen van te voren oproept bij advertentie in het Gouvernements-Advertentieblad, alsook in de Surinaamse Staatscourant, indien de rechter-commissaris dit laatste wenselijk acht, en voorts bij brieven, alle vermeldende het in de vergadering te behandelen onderwerp.

§ 5

VAN DE RECHTERLIJKE BESCHIKKINGEN

Artikel 81

Alle beschikkingen in zaken, het beheer of de vereffening van de failliete boedel betreffende, zijn uitvoerbaar bij voorraad en op de minuut, tenzij het tegendeel bepaald is.

VIERDE AFDELING

VAN DE VOORZIENINGEN NA DE FAILLIETVERKLARING EN VAN HET BEHEER VAN DE CURATOR

Artikel 82

Bij het vonnis van faillietverklaring is de kantonrechter, of te allen tijde daarna, doch in het laatste geval niet dan op verzoek van de curator of van één of meer der schuldeisers, is de rechter-commissaris bevoegd te bevelen, dat de gefailleerde in verzekerde bewaring wordt gesteld, hetzij in een huis van bewaring, hetzij in zijn eigen woning onder het opzicht van een dienaar van de openbare macht.

Het Openbaar Ministerie legt het bevel hiertoe ten uitvoer.

Dit bevel is voor niet langer dan voor dertig dagen geldig, gerekend van de dag, waarop het ten uitvoer is gelegd. Aan het einde van die termijn is de rechter-commissaris op een verzoek als in het eerste lid bedoeld, bevoegd, het bevel voor ten hoogste dertig dagen te verlengen. Daarna kan hetzelfde telkens op dezelfde wijze voor ten hoogste dertig dagen geschieden.

Artikel 83

De rechter-commissaris heeft de bevoegdheid, op verzoek van de gefailleerde, deze uit de verzekerde bewaring te ontslaan, met of zonder zekerheidstelling, dat hij te allen tijde op de eerste oproeping zal verschijnen.

De rechter-commissaris bepaalt het bedrag van de zekerheidstelling. Het komt bij niet-

verschijning van de gefailleerde ten voordeel van de boedel.

Artikel 84

Het verzoek tot inbewaringstelling van de gefailleerde moet toegestaan worden, indien het gegrond is op het zonder geldige reden opzettelijk niet nakomen van de verplichtingen, hem opgelegd in de artikelen 86, 100 en 111.

Artikel 85

In alle gevallen, waarin de tegenwoordigheid van de gefailleerde bij deze of geen bepaalde werkzaamheid, de boedel betreffende, vereist wordt, mag hij, zo hij zich in verzekerde bewaring bevindt, op last van de rechter-commissaris uit de bewaarplaats worden overgebracht. Het Openbaar Ministerie legt de last hiertoe ten uitvoer.

Artikel 86

Gedurende het faillissement mag de gefailleerde zonder toestemming van de rechter-commissaris zijn woonplaats niet verlaten.

Artikel 87

De curator zorgt, dadelijk na de aanvaarding van zijn betrekking, door alle nodige en gepaste middelen voor de bewaring van de boedel. Hij neemt onmiddellijk de bescheiden, gelden, kleinoodiën, effecten en andere papieren van waarde tegen ontvangstbewijs onder zich. Hij is bevoegd de gelden aan de ontvanger voor de gerechtelijke consignaties in bewaring te geven.

Artikel 88

De curator doet, zo hij of de rechter-commissaris dit nodig acht, dadelijk de boedel door de kantonrechter verzegelen.

Buiten de verzegeling blijven, doch worden in het procesverbaal in het kort beschreven, de goederen vermeld in de artikelen 19 eerste lid, onder 1°., en 87, alsmede de voorwerpen tot het bedrijf van de gefailleerde vereist, indien dit wordt voortgezet.

Artikel 89

De curator gaat zo spoedig mogelijk over tot het opmaken van een beschrijving van de failliete boedel.

De boedelbeschrijving mag ondershands worden opgemaakt en de waardering mag door de curator geschieden, een en ander onder goedkeuring van de rechter-commissaris.

De leden van de voorlopige commissie uit de schuldeisers zijn bevoegd bij de beschrijving tegenwoordig te zijn.

Artikel 90

Van de goederen, vermeld in artikel 19 eerste lid, onder 1°., wordt een staat aan de beschrijving gehecht; die, vermeld in artikel 87, worden in de beschrijving opgenomen.

Artikel 91

De curator gaat dadelijk na de beschrijving van de boedel over tot het opmaken van een staat, waaruit de aard en het bedrag van de baten en schulden van de boedel, de namen en woonplaatsen der schuldeisers, alsmede het bedrag van de vorderingen van ieder van hun blijken.

Artikel 92

Door de curator gewaarmerkte afschriften van de boedelbeschrijving en van de staat, vermeld in het voorgaand artikel, worden ter kosteloze inzage van een ieder nedergelegd ter griffie van het kantongerecht, welks rechter de faillietverklaring heeft uitgesproken. De nederlegging geschiedt kosteloos.

Artikel 93

De curator is bevoegd het bedrijf van de gefailleerde voort te zetten. Indien een commissie uit de schuldeisers niet is benoemd, heeft hij daartoe de machtiging van de rechter-commissaris nodig.

Artikel 94

De curator opent de aan de gefailleerde gerichte brieven, telegrammen en schriftelijk overgebrachte telefoonberichten. Die, welke niet op de boedel betrekking hebben, stelt hij terstond aan de gefailleerde ter hand. De administraties der posterijen, der telefonen en der telegrafien zijn, na van de griffier ontvangen kennisgeving, verplicht, om aan de curator de voor de gefailleerde bestemde brieven, telegrammen en schriftelijk over te brengen telefoonberichten af te geven, totdat de curator of de rechter-commissaris haar van die verplichting ontslaat of zij de kennisgeving ontvangen, bedoeld in artikel 12.

Protesten, de gefailleerde betreffende, worden gedaan aan de curator.

Exploiten, uitgebracht tot uitoefening van de in artikel 53 genoemde rechten, worden gedaan aan de curator.

Artikel 95

De curator is bevoegd naar omstandigheden een door de rechter-commissaris vastgestelde som ter voorziening in het levensonderhoud van de gefailleerde en zijn huisgezin uit te keren.

Artikel 96

De curator is bevoegd goederen te vervreemden, indien en voor zover de vervreemding noodzakelijk is ter bestrijding van de kosten van het faillissement, of de goederen niet dan met nadeel voor de boedel bewaard kunnen blijven.

De bepaling van artikel 169 vierde lid, is toepasselijk.

Artikel 97

De curator houdt alle gelden, kleinoodiën, effecten en andere papieren van waarde onder zijn onmiddellijke bewaring, tenzij de rechter-commissaris daarvoor een andere wijze van bewaring bepaalt.

Gereede gelden, welke voor het beheer niet nodig zijn, belegt de curator ten name van de boedel op de wijze door de rechter-commissaris goedgekeurd.

Artikel 98

Over gelden, kleinoodiën, effecten en andere papieren van waarde, welke, volgens bepaling van de rechter-commissaris, door een derde worden bewaard, en over belegde gelden mag de curator niet anders beschikken dan door middel van door de rechter-commissaris voor gezien getekende stukken.

Artikel 99

De curator is, na ingewonnen advies van de commissie uit de schuldeisers, zo die er is, en onder goedkeuring van de rechter-commissaris, bevoegd dadingen te treffen en akkoorden of schikkingen aan te gaan.

Artikel 100

De gefailleerde is verplicht voor de rechter-commissaris, de curator of de commissie uit de schuldeisers te verschijnen en deze alle inlichtingen te verschaffen, zo dikwijls hij daartoe wordt opgeroepen.

Bij faillissement van een in gemeenschap van goederen gehuwde echtgenoot rust de verplichting om inlichtingen te geven op ieder der echtgenoten voor zover hij gehandeld heeft.

Artikel 101

Bij het faillissement van een naamloze vennootschap, wederkerige verzekerings- of waarborg-maatschappij of enige andere, rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging of stichting zijn de bepalingen van de artikelen 82-86 op de bestuurders, die van artikel 100 eerste lid, op bestuurders en commissarissen toepasselijk.

Artikel 102

De griffier is verplicht aan elke schuldeiser op diens verzoek en op diens kosten afschrift te geven van de stukken, welke ingevolge enige bepaling van dit besluit ter griffie worden nedergelegd of zich aldaar bevinden.

VIJFDE AFDELING VAN DE VERIFICATIE VAN DE SCHULDVORDERINGEN

Artikel 103

De rechter-commissaris bepaalt uiterlijk binnen veertien dagen nadat het vonnis van faillietverklaring in kracht van gewijsde is gegaan:

1°. de dag, waarop uiterlijk de schuldvorderingen ingediend moeten worden;

2°. dag, uur en plaats, waarop de verificatie-vergadering zal gehouden worden.

Tussen de onder 1°. en 2°. vermelde dagen moeten ten minste veertien dagen verlopen.

Artikel 104

De curator geeft van deze beschikkingen onmiddellijk aan alle bekende schuldeisers bij brieven kennis, en doet daarvan aankondiging in het Gouvernements-Advertentieblad en mede in de Surinaamse Staatscourant, indien de rechter-commissaris dit laatste wenselijk acht.

Artikel 105

De indiening van de schuldvorderingen geschiedt bij de curator door de overlegging van een rekening of andere schriftelijke verklaring, aangevende de aard en het bedrag van de vordering, vergezeld van de bewijsstukken of een afschrift daarvan, en van opgave, of op voorrecht, pand, hypotheek of recht van terughouding aanspraak wordt gemaakt.

De schuldeisers zijn bevoegd van de curator een ontvangbewijs te vorderen.

Artikel 106

De curator toetst de ingezonden rekeningen aan de aantekeningen en opgaven van de gefailleerde, treedt, als hij tegen de toelating van een vordering bezwaar heeft, met de schuldeiser in overleg, en is bevoegd van deze overlegging van ontbrekende stukken alsook inzage van zijn aantekeningen en van de oorspronkelijke bewijsstukken te vorderen.

Artikel 107

De curator brengt de vorderingen, welke hij goedkeurt, op een lijst van voorlopig erkende schuldvorderingen, en de vorderingen, welke hij betwist op een afzonderlijke lijst, vermeldende de gronden van betwisting.

Artikel 108

In de lijsten, bedoeld in het vorig artikel, wordt elke vordering omschreven en daarbij aangegeven, of zij naar de mening van de curator bevoorrecht of door pand of hypotheek gedekt is, dan wel of ter zake van de vordering recht van terughouding mag worden uitgeoefend.

Betwist de curator alleen de voorrang of het recht van terughouding, zo wordt de vordering op de lijst van de voorlopig erkende schuldvorderingen gebracht met aantekening van deze betwisting en van de gronden daarvan.

Artikel 109

Van elk van de lijsten, in artikel 107 bedoeld, legt de curator een afschrift neder ter griffie van het in artikel 92 aangewezen kantongerecht, om aldaar gedurende de zeven aan de verificatievergadering voorafgaande dagen kosteloos ter inzage te liggen voor een ieder. De nederlegging geschiedt kosteloos.

Artikel 110

Van de krachtens artikel 109 gedane nederlegging van de lijsten geeft de curator aan alle bekende schuldeisers schriftelijk bericht, waarbij hij een nadere oproeping tot de verificatievergadering voegt en tevens vermeldt, of de gefailleerde een ontwerp-akkoord ter griffie heeft nedergelegd.

Artikel 111

De gefailleerde woont de verificatie-vergadering in persoon bij, ten einde aldaar alle inlichtingen over de oorzaken van het faillissement en de staat van de boedel te geven, welke de rechter-commissaris van hem vraagt. De schuldeisers zijn bevoegd om de rechter-commissaris te verzoeken omtrent bepaalde door hen opgegeven punten inlichtingen aan de gefailleerde te vragen. De vragen aan de gefailleerde gesteld en de door hem gegeven antwoorden worden in het proces-verbaal opgetekend.

Artikel 112

Bij het faillissement van een naamloze vennootschap, wederkerige verzekerings- of waarborg-maatschappij of enige andere, rechtspersoonlijkheid bezittende, vereniging of stichting, rust op de bestuurders de verplichting, in het vorig artikel de gefailleerde opgelegd.

Artikel 113

De schuldeisers mogen ter vergadering verschijnen in persoon of bij gemachtigde. De schriftelijke volmacht is vrij van zegel.

Artikel 114

Op de vergadering leest de rechter-commissaris de lijst van de voorlopig erkende en die van de door de curator betwiste schuldvorderingen voor. Ieder van de op de lijsten voorkomende schuldeisers is bevoegd, de curator omtrent elke vordering en haar plaatsing op een van de lijsten inlichtingen te vragen, of wel haar juistheid, de beweerde voorrang of het beweerde recht van terughouding te betwisten, of te verklaren, dat hij zich bij de betwisting van de curator aansluit.

De curator is bevoegd op de door hem gedane voorlopige erkenning of betwisting terug te komen, of wel te vorderen, dat de schuldeiser de deugdelijkheid van zijn noch door de curator, noch door een der schuldeisers betwiste schuldvordering onder ede bevestigt; indien de oorspronkelijke schuldeiser overleden is, moeten zijn rechthebbenden onder ede verklaren, dat zij te goeder trouw geloven dat de schuld bestaat en onvoldaan is.

Bestaat er behoefte aan verdaging van de vergadering, dan wordt deze binnen acht dagen, op het door de rechter-commissaris aangewezen tijdstip, zonder nadere oproeping, voortgezet.

Artikel 115

De eed, bedoeld in het tweede lid van het vorig artikel, wordt in persoon of door een daartoe bijzonder gemachtigde afgelegd in handen van de rechter-commissaris, hetzij onmiddellijk op de vergadering, hetzij op een latere door de rechter-commissaris daartoe bepaalde dag. De volmacht mag ondershands worden verleend.

Indien de schuldeiser, aan wie de eed is opgedragen, niet ter vergadering aanwezig is, geeft de griffier hem onmiddellijk kennis van de eedsopdracht en van de voor de eedsaflegging bepaalde dag.

De rechter-commissaris geeft de schuldeiser een verklaring van de eedsaflegging, tenzij de eed wordt afgelegd in een vergadering van schuldeisers, in welk geval van de aflegging aantekening wordt gehouden in het proces-verbaal van die vergadering.

Artikel 116

De vorderingen, welke niet betwist worden, worden overgebracht op een in het proces-verbaal opgenomen lijst van erkende schuldeisers. Op het papier aan order en aan toonder tekent de curator de erkenning aan.

De schuldvorderingen, van welke de curator de beëdiging heeft gevorderd, worden voorwaardelijk toegelaten, totdat door het al of niet afleggen van de eed op de bij het eerste lid van artikel 115 bedoelde tijd over haar toelating definitief zal zijn beslist.

Het proces-verbaal van de vergadering wordt ondertekend door de rechter-commissaris en de griffier.

De in het proces-verbaal van de vergadering opgetekende erkenning van een vordering heeft in het faillissement kracht van gewijsde zaak. Alleen op grond van bedrog is de curator bevoegd, daarvan vernietiging te vorderen.

Artikel 117¹⁸

De rechter-commissaris verwijst, in geval van betwisting, de partijen, zo hij ze niet kan verenigen en voor zover het geschil niet reeds aanhangig is, naar een door hem bepaalde terechtzitting van het kantongerecht zonder dat daartoe een oproeping wordt vereist.

Verschijnt de schuldeiser, die de verificatie vraagt, op de bepaalde terechtzitting niet, dan wordt hij geacht zijn aanvraag te hebben ingetrokken; verschijnt hij, die de betwisting doet, niet, dan wordt hij geacht de betwisting te laten varen en erkent de kantonrechter de vordering.

Schuldeisers, die ter verificatie-vergadering een betwisting niet hebben gedaan, mogen

¹⁸ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

zich in het geding niet voegen noch tussenkomen.

Van de uitspraak is hoger beroep op het Hof van Justitie toegelaten.

Het geding in hoger beroep wordt alleen gevoerd tussen hen, die in eerste aanleg partijen zijn geweest.

Artikel 118

Wanneer de curator de betwisting heeft gedaan, wordt de loop van het rechtsgeding van rechtswege geschorst door het in kracht van gewijsde gaan van de homologatie van een akkoord in het faillissement, tenzij de stukken van het geding reeds tot het geven van een beslissing aan de rechter zijn overgelegd, in welk geval de vordering, indien zij wordt erkend, geacht wordt in het faillissement erkend te zijn, terwijl ten aanzien van de beslissing omtrent de kosten van het geding de schuldenaar in de plaats treedt van de curator.

De schuldenaar kan bij exploit verklaren, dat hij het rechtsgeding overneemt achtereenvolgens de laatste gedingstukken in plaats van de curator.

Zolang dit niet is geschied, heeft de wederpartij het recht de schuldenaar tot de overneming te dagvaarden.

Verschijnt de schuldenaar niet, dan is artikel 189 van het Surinaams Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing.

Wanneer de betwisting is gedaan door een medeschuldeiser, zijn partijen bevoegd om het geding, nadat de homologatie van een akkoord in het faillissement in kracht van gewijsde is gegaan, voort te zetten uitsluitend ten einde de rechter te doen beslissen over de proceskosten.

Artikel 119¹⁹

De schuldeiser, wiens vordering betwist wordt, is tot staving daarvan niet tot nader of meer bewijs gehouden, dan hij tegen de gefailleerde zelf zou moeten leveren.

Artikel 120

Indien de schuldeiser, wiens vordering betwist wordt, niet ter vergadering aanwezig is, geeft de griffier hem onmiddellijk kennis van de gedane betwisting en verwijzing.

De schuldeiser mag zich in het geding op het ontbreken van die kennisgeving niet beroepen.

Artikel 121

De rechter-commissaris is bevoegd om betwiste vorderingen voorwaardelijk toe te laten tot een door hem bepaald bedrag. Wanneer de voorrang betwist wordt, is de rechter-commissaris bevoegd deze voorwaardelijk te erkennen.

Artikel 122²⁰

Ook de gefailleerde is bevoegd om zich, onder summiere opgaaf van zijn gronden, te verzetten tegen de toelating van een vordering, hetzij voor het geheel, hetzij voor een gedeelte, of tegen de erkenning van de beweerde voorrang. In dit geval geschiedt in het proces-verbaal aantekening van de betwisting en van haar gronden, zonder verwijzing van de partijen naar een terechtzitting van het kantongerecht en zonder dat daardoor de erkenning van de vordering in het faillissement wordt verhinderd.

Betwisting, waarvoor gronden niet worden opgegeven, of welke niet de gehele vordering

¹⁹ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

²⁰ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

omvat en toch niet uitdrukkelijk aanwijst, welk deel wordt erkend en welk deel betwist, wordt niet als betwisting aangemerkt.

Artikel 123

Vorderingen, na afloop van de in artikel 103, onder 1°., genoemde termijn, doch uiterlijk twee dagen vóór de dag, waarop de verificatie-vergadering zal worden gehouden, bij de curator ingediend, worden op daartoe ter vergadering gedaan verzoek geverifieerd, indien noch de curator noch een der aanwezige schuldeisers daartegen bezwaar maakt.

Daarna ingediende vorderingen worden niet geverifieerd.

De bepalingen van het eerste en het tweede lid zijn niet toepasselijk, indien de schuldeiser niet in Suriname woont en daardoor verhinderd was zich eerder aan te melden.

In geval van bezwaar, als in het eerste lid bedoeld, of van geschil over het al dan niet aanwezig zijn van verhindering, als in het derde lid bedoeld, beslist de rechter-commissaris, na de vergadering te hebben geraadpleegd.

Artikel 124²¹

Interesten, na de faillietverklaring lopende, mogen niet geverifieerd worden, tenzij door pand of hypotheek gedekt. In dit geval worden zij pro memorie geverifieerd. Voor zoverre de interesten op de opbrengst van het onderpand niet batig gerangschikt worden, kan de schuldeiser uit deze verificatie rechten niet ontleen.

Artikel 125

Een vordering onder een ontbindende voorwaarde wordt voor het gehele bedrag geverifieerd, onverminderd de werking van de voorwaarde, wanneer zij vervuld wordt.

Een vordering onder een opschortende voorwaarde kan geverifieerd worden voor haar waarde op het ogenblik der faillietverklaring. Indien de curator en de schuldeisers het niet eens kunnen worden over deze wijze van verificatie, wordt zodanige vordering voor het volle bedrag voorwaardelijk toegelaten.

Artikel 126

Een vordering, waarvan het tijdstip der opeisbaarheid onzeker is, of welke recht geeft op periodieke uitkeringen, wordt geverifieerd voor haar waarde op de dag van de faillietverklaring.

Alle schuldvorderingen, vervallende binnen één jaar na de dag, waarop het faillissement is aangevangen, worden behandeld, alsof zij op dat tijdstip opeisbaar waren. Alle later dan één jaar daarna vervallende schuldvorderingen worden geverifieerd voor de waarde, welke zij hebben na verloop van een jaar sedert de aanvang van het faillissement.

Bij de berekening wordt uitsluitend gelet op het tijdstip en de wijze van aflossing, het kansgenot, waar dit bestaat, en, indien de vordering rentedragend is, op de bedongen rentevoet.

Artikel 127

Schuldeisers, wier vorderingen door hypotheek of pand gedekt of op een bepaald voorwerp bevoorrecht zijn, maar die kunnen aantonen, dat een deel van hun vordering vermoedelijk niet batig gerangschikt zal kunnen worden op de opbrengst van de verbonden goederen, mogen verlangen, dat hun voor dat deel de rechten van concurrente schuldeisers worden toegekend met behoud van hun recht van voorrang.

²¹ Gew. bij G.B. 1936 no. 115; G.B. 1949 no. 47.

Artikel 128²²

Vorderingen, waarvan de waarde onbepaald, onzeker, niet in Suriname wettig gangbare munt of in het geheel niet in geld is uitgedrukt, worden geverifieerd voor hun geschatte waarde in Suriname wettig gangbare munt.

Artikel 129

Schuldvorderingen aan toonder mogen ten name van "toonder" geverifieerd worden. Elke ten name van "toonder" geverifieerde vordering wordt als de vordering van een afzonderlijke schuldeiser beschouwd.

Artikel 130

De schuldeiser, die door borgtocht is verzekerd, komt op voor zijn schuldvordering onder aftrek van hetgeen hij van de borg heeft ontvangen.

De borg heeft recht voor hetgeen hij de schuldeiser heeft betaald. Bovendien mag hij voor het bedrag, waarvoor de schuldeiser kan opkomen, voorwaardelijk toegelaten worden, zolang de schuldeiser zelf niet opkomt.

Artikel 131

Indien van hoofdelijke schuldenaren één of meer in staat van faillissement verkeren, kan de schuldeiser in het faillissement van die schuldenaar, onderscheidenlijk in het faillissement van ieder van die schuldenaren opkomen voor en betaling ontvangen over het gehele bedrag, hem ten tijde van de faillietverklaring nog verschuldigd, totdat zijn vordering ten volle zal zijn gekweten.

De hoofdelijke schuldenaar, die op de failliete boedel recht van verhaal heeft, mag uit die hoofde, voor zoverre de schuldeiser zelf kan opkomen, alleen voorwaardelijk worden toegelaten, zolang de schuldeiser zelf niet opkomt.

Indien in het geheel meer dan honderd percent beschikbaar mocht zijn, wordt dat hogere percentage naar de onderlinge rechtsverhouding verdeeld.

Artikel 132

Na afloop van de verificatie brengt de curator verslag uit over de stand van de boedel en geeft daaromtrent alle door de schuldeisers verlangde inlichtingen. Het verslag wordt, met het proces-verbaal van de verificatie-vergadering, na afloop van de vergadering ter griffie nedergelegd ter kosteloze inzage van iedere belanghebbende. De nederlegging geschiedt kosteloos.

Zowel de curator, als de schuldeisers en de gefailleerde mogen na de nederlegging van het proces-verbaal aan de kantonrechter verbetering daarvan verzoeken, indien uit de stukken zelf blijkt dat in het proces-verbaal een vergissing is geslopen.

ZESDE AFDELING VAN HET AKKOORD

Artikel 133

De gefailleerde is bevoegd aan zijn gezamenlijke schuldeisers een akkoord aan te bieden.

Artikel 134

²² Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

Indien de gefailleerde een ontwerp van akkoord, ten minste acht dagen vóór de vergadering tot verificatie van de schuldvorderingen, ter griffie van het in artikel 92 aangewezen kantongerecht heeft nedergelegd, ter kosteloze inzage van een ieder, wordt daarover in die vergadering na afloop van de verificatie dadelijk geraadpleegd en beslist, behoudens de bepaling van artikel 136.

Een afschrift van het ontwerp van akkoord moet, gelijktijdig met de nederlegging ter griffie, worden toegezonden aan de curator en aan ieder lid van de voorlopig commissie uit de schuldeisers.

Artikel 135

De curator en de commissie uit de schuldeisers zijn verplicht ieder afzonderlijk ter vergadering een schriftelijk advies over het aangeboden akkoord te geven.

Artikel 136

De raadpleging en beslissing worden tot een volgende door de rechter-commissaris op ten hoogste drie weken later bepaalde vergadering uitgesteld:

1 . indien staande de vergadering een definitieve commissie uit de schuldeisers is benoemd, niet bestaande uit dezelfde personen als de voorlopige, en de meerderheid van de verschenen schuldeisers van haar een schriftelijk advies over het aangeboden akkoord verlangt;

2 . indien het ontwerp van akkoord niet tijdig ter griffie is nedergelegd en de meerderheid van de verschenen schuldeisers zich vóór uitstel verklaart.

Artikel 137

Wanneer de raadpleging en stemming over het akkoord, ingevolge de bepalingen van het voorgaand artikel, worden uitgesteld tot een nadere vergadering, geeft de curator daarvan onverwijld aan de niet op de verificatie-vergadering verschenen, erkende of voorwaardelijk toegelaten schuldeisers kennis bij brieven, vermeldende de summiere inhoud van het akkoord.

Artikel 138

Van de stemming over het akkoord zijn uitgesloten de hypotheek- of pandhoudende en bevoorrechte schuldeisers, daaronder begrepen diegenen, wier voorrang betwist wordt, tenzij zij, vóór de aanvang van de stemming, van hun hypotheek, pand of voorrecht ten behoeve van de boedel afstand mochten doen.

Deze afstand maakt hen tot concurrente schuldeisers, ook voor het geval het akkoord niet mocht worden aangenomen.

Artikel 139

De gefailleerde is bevoegd tot toelichting en verdediging van het akkoord op te treden en het, staande de raadpleging, te wijzigen.

Artikel 140

Tot het aannemen van het akkoord wordt vereist de toestemming van twee derde van de erkende en van de voorwaardelijk toegelaten concurrente schuldeisers, welke drie vierde van het bedrag der niet bevoorrechte, niet door pand of hypotheek gedekte erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen vertegenwoordigen.

Artikel 141

Indien twee derde van de ter vergadering verschenen schuldeisers, meer dan de helft van het gezamenlijk bedrag van de schuldvorderingen, waarvoor stemrecht mag worden uitgeoefend, vertegenwoordigende, in het akkoord bewilligen, wordt ten hoogste acht dagen later een tweede stemming gehouden, zonder dat daartoe een nadere oproeping vereist wordt. Bij deze stemming is men niet gebonden aan zijn de eerste maal uitgebrachte stem.

Artikel 142

Latere veranderingen in het getal van de schuldeisers of in het bedrag van de vorderingen zijn niet van invloed op de geldigheid van de aanneming of de verwerping van het akkoord.

Artikel 143

Het proces-verbaal van de vergadering vermeldt de inhoud van het akkoord, de namen van de verschenen stemgerechtigde schuldeisers, de door ieder van hun uitgebrachte stem, de uitslag van de stemming en al wat verder op de vergadering is voorgevallen. Het wordt ondertekend door de rechter-commissaris en de griffier.

Gedurende acht dagen kan een ieder ter griffie kosteloos inzage van het proces-verbaal verkrijgen.

Artikel 144

Zowel de schuldeisers, die vóór gestemd hebben, als de gefailleerde mogen gedurende acht dagen na afloop van de vergadering aan het Hof van Justitie verbetering van het proces-verbaal verzoeken, indien uit de stukken zelf blijkt, dat de rechter-commissaris het akkoord ten onrechte als verworpen heeft beschouwd.

Het verzoek wordt bij de rechter-commissaris ingediend, die het, vergezeld van zijn schriftelijk bericht, zo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie verzendt.

Artikel 145

Indien het akkoord is aangenomen, bepaalt de rechter-commissaris vóór het sluiten van de vergadering de terechtzitting, waarop de kantonrechter de homologatie zal behandelen.

Bij toepassing van artikel 144 bepaalt de rechter-commissaris de terechtzitting zo spoedig mogelijk na ontvangst van de beschikking van het Hof. Van deze bepaling geeft de curator aan de schuldeisers schriftelijk kennis.

De terechtzitting wordt gehouden ten minste acht en ten hoogste veertien dagen na de stemming over het akkoord of, bij toepassing van artikel 144, na de ontvangst van de beschikking van het Hof.

Artikel 146

Gedurende die tijd mogen de schuldeisers aan de rechter-commissaris schriftelijk de redenen opgeven waarom zij weigering van de homologatie wenselijk achten.

Artikel 147²³

Op de bepaalde dag leest de griffier ter openbare terechtzitting het in artikel 143 bedoelde proces-verbaal of het met toepassing van artikel 144 verbeterd proces verbaal voor en mag ieder der schuldeisers in persoon of bij gemachtigde de gronden uiteenzetten, waarop hij de

²³ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

homologatie wenst of haar bestrijdt.

De gefailleerde is mede bevoegd, tot verdediging van zijn belangen op te treden.

Artikel 148

Op dezelfde dag, of anders zo spoedig mogelijk, geeft de kantonrechter zijn met redenen omklede beschikking.

De kantonrechter weigert de homologatie:

1°. indien de baten van de boedel met inbegrip van de zaken, waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend, de bij het akkoord bedongen som aanmerkelijk te boven gaan;

2°. indien de nakoming van het akkoord niet voldoende is gewaarborgd;

3°. indien het akkoord door bedrog, door begunstiging van één of meer schuldeisers of met behulp van andere oneerlijke middelen is tot stand gekomen, onverschillig of de gefailleerde dan wel een ander daartoe heeft medegewerkt.

De kantonrechter mag ook op andere gronden en ook ambtshalve de homologatie weigeren.

Artikel 148a²⁴

Binnen acht dagen na de beschikking van de kantonrechter kunnen, zo de homologatie is geweigerd, zowel de schuldeisers die vóór het accoord stemden, als de gefailleerde; zo de homologatie is toegestaan, de schuldeisers die tegenstemden of bij de stemming afwezig waren, tegen die beschikking in hoger beroep komen. In het laatste geval hebben ook de schuldeisers, die vóór stemden, ditzelfde recht, doch alleen op grond van het ontdekken na de homologatie van handelingen als in artikel 148 onder 3o. genoemd.

Artikel 148b²⁵

Het hoger beroep geschiedt bij een verzoekschrift, in te dienen ter griffie van het Hof van Justitie. De voorzitter bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling, welke zal moeten plaats hebben binnen twintig dagen.

Van het hoger beroep wordt door de griffier van het Hof van Justitie onverwijld kennis gegeven aan de griffier van het kantongerecht, welke rechter de beschikking omtrent de homologatie heeft gegeven.

Op de behandeling van het hoger beroep zijn artikel 147 en 148 eerste lid, toepasselijk.

Artikel 149

Het gehomologeerde akkoord is verbindend voor alle geen voorrang hebbende schuldeisers, onverschillig of zij al dan niet in het faillissement opgekomen zijn.

Artikel 150

Na verwerping of weigering van de homologatie van het akkoord mag de gefailleerde in hetzelfde faillissement een akkoord niet meer aanbieden.

²⁴ Ingev. bij G.B. 1949 no. 47.

²⁵ Ingev. bij G.B. 1949 no. 47.

Artikel 151²⁶

Het in kracht van gewijsde gegane vonnis van homologatie levert, in verband met het proces-verbaal van de verificatie, ten behoeve van de erkende vorderingen, voor zover zij niet door de gefailleerde overeenkomstig artikel 122 betwist zijn, een voor tenuitvoerlegging vatbare titel op tegen de schuldenaar en de tot het akkoord als borg en toegetrede personen.

Artikel 152

Niettegenstaande het akkoord behouden de schuldeisers al hun rechten tegen de borg en mede-schuldenaren van de schuldenaar.

De rechten, welke zij op goederen van derden kunnen uitoefenen, blijven bestaan als ware geen akkoord tot stand gekomen.

Artikel 153

Het faillissement eindigt met de dag waarop het vonnis waarbij de homologatie van het akkoord is verleend, in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 154²⁷

Nadat de homologatie in kracht van gewijsde is gegaan is de curator verplicht, ten overstaan van de rechter-commissaris rekening en verantwoording aan de schuldenaar te doen.

Indien bij het akkoord deswege niet anders is bepaald, geeft de curator aan de schuldenaar tegen behoorlijke kwijting af alle tot de boedel behorende goederen, gelden, boeken en papieren.

Artikel 155²⁸

Het bedrag, waarop geverifieerde schuldeisers, krachtens een erkend voorrecht, aanspraak kunnen maken, alsmede de kosten van het faillissement moeten in handen van de curator worden gestort, tenzij de schuldenaar deswege zekerheid stelt. Zolang hieraan niet is voldaan, is de curator verplicht alle tot de boedel behorende goederen en gelden onder zich te houden, totdat dit bedrag en de bedoelde kosten aan de daarop rechthebbenden zijn voldaan.

Wanneer na het in kracht van gewijsde gaan van het vonnis van homologatie één maand is verlopen, zonder dat van wege de schuldenaar de voldoening van een en ander is geschied, gaat de curator daartoe over uit de voorhanden baten van de boedel.

Het bedrag in het eerste lid bedoeld, en het deel daarvan, aan ieder schuldeiser krachtens zijn recht van voorrang toe te kennen, wordt desnodig door de rechter-commissaris begroot.

Artikel 156

Voor zoveel betreft vorderingen, waarvan het voorrecht voorwaardelijk erkend is, bepaalt de in het vorig artikel bedoelde verplichting van de schuldenaar zich tot het stellen van zekerheid en is de curator bij gebreke daarvan slechts gehouden tot het reserveren uit de baten des boedels van het bedrag, waarop het voorrecht aanspraak geeft.

Artikel 157

²⁶ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

²⁷ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

²⁸ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

Elke schuldeiser, jegens wie de schuldenaar in gebreke blijft aan de inhoud daarvan te voldoen, is bevoegd om ontbinding van het gehomologeerde akkoord te vorderen.

Op de schuldenaar rust het bewijs, dat aan het akkoord is voldaan.

De rechter is, ook ambtshalve, bevoegd om de schuldenaar uitstel van ten hoogste één maand te verlenen, ten einde alsnog aan zijn verplichtingen te voldoen.

Artikel 158

De vordering tot ontbinding van het akkoord wordt op dezelfde wijze aangebracht en beslist, als ten aanzien van het verzoek tot faillietverklaring in de artikelen 4, 5, 6 en 7 is voorgeschreven.

Artikel 159

In het vonnis, waarbij de ontbinding van het akkoord wordt uitgesproken, wordt tevens heropening van het faillissement bevolen met benoeming van een curator, alsmede van een commissie uit de schuldeisers indien er in het faillissement reeds een geweest is.

Bij voorkeur worden daartoe de personen gekozen, die vroeger in het faillissement die betrekkingen hebben waargenomen.

De curator draagt zorg voor de bekendmaking van het vonnis op de wijze in artikel 11, vierde lid, eventueel ook vijfde lid, voorgeschreven.

Artikel 160²⁹

De artikelen 10 eerste lid, 11, eerste lid, 12-15 en die, welke vervat zijn in de tweede, derde en vierde afdeling van deze titel, zijn bij heropening van het faillissement toepasselijk.

Evenzo zijn toepasselijk de bepalingen van de afdeling over de verificatie van schuldvorderingen, behoudens deze wijziging, dat de verificatie beperkt blijft tot de schuldvorderingen, welke niet reeds vroeger geverifieerd werden.

Niettemin worden ook de reeds geverifieerde schuldeisers tot bijwoning van de verificatie-vergadering opgeroepen en hebben zij het recht de vorderingen, waarvoor toelating verzocht wordt, te betwisten.

Artikel 161

De handelingen, door de schuldenaar in de tijd tussen de homologatie van het akkoord en de heropening van het faillissement verricht, zijn voor de boedel verbindend, behoudens de toepassing van artikel 38 en volgende, zo daartoe gronden zijn.

Artikel 162

Na de heropening van het faillissement mag niet opnieuw een akkoord worden aangeboden.

De curator gaat zonder verwijl tot de vereffening over.

Artikel 163

Indien tijdens de heropening jegens enige schuldeisers reeds geheel of gedeeltelijk aan het akkoord is voldaan, worden bij de verdeling aan de nieuwe schuldeisers en diegene onder de oude, die nog geen voldoening ontvingen, de bij het akkoord toegezegde percenten, en wordt aan

²⁹ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

hen, die gedeeltelijk betaling ontvingen, hetgeen aan het toegezegde bedrag nog ontbreekt, vooruitbetaald.

In hetgeen alsdan nog overschiet delen alle schuldeisers, zo oude als nieuwe, gelijkelijk.

Artikel 164

Het vorig artikel is eveneens toepasselijk, indien de boedel van de schuldenaar, terwijl deze nog niet volledig aan het akkoord heeft voldaan, opnieuw in staat van faillissement wordt verklaard.

ZEVENDE AFDELING VAN DE VEREFFENING VAN DE BOEDEL

Artikel 165

Indien op de verificatie-vergadering een akkoord niet is aangeboden of indien het aangeboden akkoord verworpen of de homologatie definitief geweigerd is, verkeert de boedel van rechtswege in staat van insolventie.

De artikelen 93 en 95 houden op van toepassing te zijn, wanneer vast staat, dat het bedrijf van de gefailleerde niet overeenkomstig de volgende artikelen zal worden voortgezet of wanneer de voortzetting wordt gestaakt.

Artikel 166

Indien ter verificatie-vergadering een akkoord niet is aangeboden of indien het aangeboden akkoord is verworpen, mag de curator of een ter vergadering aanwezige schuldeiser voorstellen, dat het bedrijf van de gefailleerde wordt voortgezet.

De commissie uit de schuldeisers, indien deze er is, en, zo het voorstel is gedaan door een schuldeiser, de curator geven hun advies over dit voorstel.

Op verlangen van de curator of van een der aanwezige schuldeisers, stelt de rechter-commissaris de beraadslaging en beslissing over het voorstel uit tot een daartoe op ten hoogste veertien dagen later bepaalde vergadering.

De curator geeft onverwijld aan de schuldeisers, die niet ter vergadering aanwezig waren, kennis van deze nadere vergadering bij brieven, waarin het ingediende voorstel wordt vermeld en hun tevens de bepaling van artikel 109 wordt herinnerd.

Op deze vergadering heeft, zo nodig, tevens de verificatie plaats van de schuldvorderingen, welke na afloop van de in artikel 103, eerste lid, onder 1°., bepaalde termijn zijn ingediend en niet reeds ingevolge artikel 123 geverifieerd zijn. De curator handelt ten opzichte van deze vorderingen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 106-109.

Het voorstel is aangenomen, indien de schuldeisers, vertegenwoordigende meer dan de helft der erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen, welke niet door pand of hypotheek zijn gedekt, zich daarvóór verklaren.

In dit geval vindt, indien een commissie uit de schuldeisers niet bestaat, artikel 71 overeenkomstige toepassing.

Het proces-verbaal der vergadering vermeldt de namen der verschenen schuldeisers, de door ieder van hun uitgebrachte stem, de uitslag van de stemming en al wat verder ter vergadering is voorgevallen.

Gedurende acht dagen kan een ieder ter griffie kosteloos inzage van het proces-verbaal verkrijgen.

De curator en de schuldeisers zijn bevoegd om binnen acht dagen na afloop van de vergadering aan het Hof van Justitie te vragen, alsnog te verklaren, dat het voorstel is aangenomen of verworpen, indien uit de stukken zelf blijkt, dat de rechter-commissaris dit ten onrechte als verworpen of als aangenomen heeft beschouwd. In dit geval is artikel 144, tweede lid, van toepassing.

Artikel 167³⁰

Indien binnen acht dagen, nadat de homologatie van een akkoord definitief is geweigerd, de curator of een schuldeiser bij de rechter-commissaris een voorstel indient tot voortzetting van het bedrijf van de gefailleerde, belegt de rechter-commissaris op door hem terstond bepaalde dag, uur en plaats, een vergadering van schuldeisers ten einde over het voorstel te doen beraadslagen en beslissen.

De curator roept de schuldeisers ten minste tien dagen vóór de vergadering op bij brieven, waarin het ingediende voorstel wordt vermeld en hun tevens de bepaling van artikel 109 wordt herinnerd. Bovendien plaatst hij gelijke oproeping in het Gouvernements-Advertentieblad en in de Surinaamse Staatscourant, indien de rechter-commissaris dit laatste wenselijk acht.

Artikel 166, lid 2, 5, 6, 7, 8, 9 en 10, is van toepassing.

Artikel 168

De rechter-commissaris is bevoegd om op verzoek van een schuldeiser of van de curator te gelasten, dat de voortzetting van het bedrijf wordt gestaakt. Op dit verzoek worden gehoord de commissie uit de schuldeisers, indien deze er is, alsmede de curator, indien deze het verzoek niet gedaan heeft.

Bovendien mag de rechter-commissaris iedere schuldeiser en de schuldenaar horen.

Artikel 169

Indien een voorstel tot voortzetting van het bedrijf niet of niet tijdig wordt gedaan of indien het wordt verworpen, of de voortzetting wordt gestaakt, gaat de curator onmiddellijk over tot vereffening en tegeldemaking van alle baten des boedels, zonder dat daartoe de toestemming of medewerking van de gefailleerde nodig is.

Niettemin kan de gefailleerde enig door de rechter-commissaris aangewezen huisraad worden gelaten.

Ook in geval van voortzetting van het bedrijf kunnen baten van de boedel, welke voor de voortzetting niet nodig zijn, worden te gelde gemaakt.

De goederen worden in het openbaar of met toestemming van de rechter-commissaris ondershands verkocht.

Over alle niet spoedig of in het geheel niet voor vereffening vatbare baten beschikt de curator op de door de rechter-commissaris goedgekeurde wijze.

Voor zoveel dit in het belang is van de boedel, brengt de curator de goederen, waarop schuldeisers recht van terughouding uitoefenen, door voldoening van de vorderingen, waaraan dit recht is verbonden, in de boedel terug.

De curator kan ten behoeve van de vereffening van de diensten van de gefailleerde gebruik maken, tegen een door de rechter-commissaris vastgestelde vergoeding.

Artikel 170

Nadat de boedel insolvent is geworden, is de rechter-commissaris bevoegd, om op door hem bepaalde dag, uur en plaats, een vergadering van schuldeisers te beleggen, ten einde hen zo nodig te raadplegen over de wijze van vereffening van de boedel, en zo nodig de verificatie te doen plaats hebben van de schuldvorderingen, welke na afloop van de in artikel 103, eerste lid, onder 1 .., bepaalde termijn nog zijn ingediend en niet reeds ingevolge artikel 123 geverifieerd zijn. De curator handelt ten opzichte van deze vorderingen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 106-109. Hij roept de schuldeisers ten minste tien dagen vóór de vergadering, bij

³⁰ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

brieven op, waarin het onderwerp van de vergadering wordt vermeld en hun tevens de bepaling van artikel 109 wordt herinnerd. Bovendien plaatst hij gelijke oproeping in het Gouvernements-Advertentieblad en in de Surinaamse Staatscourant, indien de rechter-commissaris dit laatste wenselijk acht.

Artikel 171

Zo dikwijls er, naar het oordeel van de rechter-commissaris, voldoende gereede penningen aanwezig zijn, beveelt deze een uitdeling aan de geverifieerde schuldeisers.

Artikel 172

De curator maakt telkens de uitdelingslijst op en onderwerpt die aan de goedkeuring van de rechter-commissaris. De lijst houdt in een staat van ontvangsten en uitgaven (daaronder begrepen het salaris van de curator), de namen der schuldeisers, het geverifieerde bedrag van ieders vordering benevens de daarop te ontvangen uitkering.

Voor de concurrente schuldeisers worden de door de rechter-commissaris bepaalde percenten uitgetrokken; voor de bevoorrechte schuldeisers, daaronder begrepen zij, wier voorrecht betwist wordt, en de pand- en hypotheekhoudende schuldeisers, voor zoverre zij niet reeds overeenkomstig de bepaling van artikel 53 voldaan zijn, het bedrag waarvoor zij batig gerangschikt kunnen worden op de opbrengst van de goederen, waarop zij bevoorrecht of welke aan hen verbonden waren. Zo dit minder is dan het gehele bedrag van hun vorderingen, worden voor het ontbrekende- zo de met het voorrecht belaste of aan hen verbonden goederen nog niet verkocht zijn voor hun gehele vordering- gelijke percenten als voor de concurrente schuldeisers uitgetrokken.

Artikel 173

Voor de voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen worden op de uitdelingslijst de percenten over het volle bedrag uitgetrokken.

Artikel 174

De algemene faillissementskosten worden omgeslagen over ieder deel van de boedel, met uitzondering van hetgeen overeenkomstig de bepaling van artikel 53 door de pand- of hypotheekhoudende schuldeiser zelf is verkocht.

Artikel 175³¹

De door de rechter-commissaris goedgekeurde uitdelingslijst ligt gedurende tien dagen ter griffie van het in artikel 92 aangewezen kantongerecht kosteloos ter inzage van de schuldeisers. De nederlegging geschiedt kosteloos.

Van de nederlegging de wordt door de zorg van de curator aankondiging gedaan in het Gouvernements-Advertentieblad en in de Surinaamse Staatscourant, indien de rechter-commissaris dit laatste wenselijk acht, terwijl daarvan bovendien aan ieder der erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldeisers schriftelijk kennis wordt gegeven, met vermelding van het voor hem uitgetrokken bedrag.

Artikel 176

Gedurende de in het vorig artikel genoemde termijn mag ieder schuldeiser in verzet

³¹ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

komen tegen de uitdelingslijst, door inlevering van een met redenen omkleed bezwaarschrift ter griffie van het betrokken kantongerecht; de griffier geeft hem een bewijs van ontvangst af.
Het bezwaarschrift wordt als bijlage bij de lijst gevoegd.

Artikel 177

Zo er verzet gedaan is, zendt de rechter-commissaris onmiddellijk na afloop van de termijn van inzage het bezwaarschrift en de overige stukken, vergezeld van zijn schriftelijk rapport, aan het Hof van Justitie.

De griffier van het Hof van Justitie doet aan de opposanten en aan de curator schriftelijk mededeling van de dag van behandeling.

Op de bepaalde dag leest de griffier ter openbare terechtzitting het schriftelijk rapport van de rechter-commissaris voor en is de curator en ieder der schuldeisers in persoon of bij gemachtigde bevoegd om de gronden uiteen te zetten ter verdediging of bestrijding van de uitdelingslijst.

Op dezelfde dag, of anders zo spoedig mogelijk, geeft het Hof van Justitie zijn met redenen omklede beschikking.

Artikel 178³²

Ook een niet-geverifieerde schuldeiser, zomede een schuldeiser, wiens vordering voor een te laag bedrag is geverifieerd, doch overeenkomstig zijn opgave, mag verzet doen, mits hij uiterlijk twee dagen vóór dien waarop het verzet ter openbare terechtzitting zal behandeld worden, de vordering of het niet-geverifieerde deel van de vordering bij de curator indient, een afschrift daarvan ter griffie van het Kantongerecht bij het bezwaarschrift voegt, en in dit bezwaarschrift tevens het verzoek doet om geverifieerd te worden.

De verificatie geschiedt alsdan op de wijze bij artikel 114 en volgende voorgeschreven, ter openbare terechtzitting, bestemd voor de behandeling van het verzet en vóórdat daarmee een aanvang wordt gemaakt.

Indien dit verzet alleen ten doel heeft als schuldeiser geverifieerd te worden, en er niet tevens door anderen verzet is gedaan, komen de kosten van het verzet ten laste van de nalatige schuldeiser.

Artikel 179

Door verloop van de termijn van artikel 175, of, zo er verzet is gedaan, door het op het verzet gewezen vonnis, wordt de uitdelingslijst verbindend.

Artikel 180

De rechter-commissaris beveelt de doorhaling van de hypothecaire inschrijvingen, waarmede een tot de boedel behorend goed is bezwaard, zodra de uitdelingslijst, waarbij de opbrengst van het goed is verantwoord, verbindend is geworden.

Op verkoop, door de curator, van tot de boedel behorende schepen, is artikel 455 van het Surinaamse Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering toepasselijk.

Artikel 181

De uitdeling, uitgetrokken voor een voorwaardelijk toegelaten schuldeiser, wordt niet uitgekeerd, zolang niet omtrent zijn vordering is beslist. Blijkt het ten slotte, dat hij niets of minder te vorderen heeft, dan komen de voor hem bestemde gelden geheel of ten dele ten bate

³² Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

van de andere schuldeisers.

Uitdelingen bestemd voor vorderingen, welker voorrang betwist wordt, worden, voor zoverre zij meer bedragen dan de percenten over de concurrentie vorderingen uit te keren, gereserveerd tot na de uitspraak over de voorrang.

Artikel 182

Indien enig goed, waarop een bepaald voorrecht, een hypotheek of een pandrecht rust, verkocht wordt, nadat aan de bevoorrechte hypotheek- of pandhoudende schuldeiser, ingevolge artikel 171 in verband met het slot van artikel 172, reeds een uitkering is gedaan, wordt deze bij een volgende uitdeling het bedrag, waarvoor hij op de opbrengst van het goed batig gerangschikt is kunnen worden, niet anders uitgekeerd, dan onder aftrek van de percenten, welke hij reeds te voren over dit bedrag ontving.

Artikel 183

Aan schuldeisers, die, tengevolge van hun verzuim om op te komen, eerst geverifieerd worden nadat er reeds uitdelingen hebben plaats gehad, wordt uit de nog voorhanden baten een bedrag, evenredig aan het door de overige erkende schuldeisers reeds genotene, vooruitbetaald.

Indien zij voorrang hebben, verliezen zij die, voor zoverre de opbrengst van de zaak, waarop die voorrang kleefde, bij een vroegere uitdelingslijst aan andere schuldeisers bij voorrang is toegekend.

Artikel 184³³

Na afloop van de termijn van inzage, bedoeld in artikel 175, of na uitspraak van het vonnis op het verzet, is de curator verplicht de vastgestelde uitkering onverwijld te doen. De uitkering, waarover niet binnen één maand daarna is beschikt of welke ingevolge artikel 181 gereserveerd zijn, stort hij in de kas der gerechtelijke consignatiën.

Artikel 185

Zodra aan de geverifieerde schuldeisers het volle bedrag van hun vorderingen is uitgekeerd, of zodra de slotuitdelingslijst verbindend is geworden, neemt het faillissement een einde, behoudens de bepaling van artikel 186. De curator doet daarvan onverwijld aankondiging in het Gouvernements-Advertentieblad en in de Surinaamse Staatscourant indien de rechter-commissaris dit laatste wenselijk acht. Na verloop van een maand doet de curator rekening en verantwoording van zijn beheer aan de rechter-commissaris.

De door de curator in de boedel gevonden boeken en papieren geeft hij tegen behoorlijk bewijs aan de schuldenaar af.

Artikel 186

Indien na de slotuitdeling ingevolge artikel 181 gereserveerde uitdelingen na de boedel terugvallen of mocht blijken, dat er nog baten van de boedel aanwezig zijn, welke ten tijde van de vereffening niet bekend waren, gaat de curator, op bevel van de kantonrechter, tot de vereffening en verdeling daarvan over op de grondslag van de vroegere uitdelingslijsten.

ACHTSTE AFDELING VAN DE RECHTSTOESTAND VAN DE SCHULDENAAR NA AFLOOP VAN DE VEREFFENING

³³ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

Artikel 187

Door het verbindend worden van de slotuitdelingslijst herkrijgen de schuldeisers voor hun vorderingen, in zoverre deze voldaan zijn gebleven, hun rechten van executie op de goederen van de schuldenaar.

Artikel 188

De in het vierde lid van artikel 116 bedoelde erkenning van een vordering heeft kracht van gewijsde zaak tegen de schuldenaar; het proces-verbaal van de verificatie-vergadering levert voor de daarin als erkend vermelde vorderingen de voor tenuitvoerlegging vatbare titel op tegen de schuldenaar.

Artikel 189

De bepaling van het vorig artikel geldt niet voor zover de vordering van de gefailleerde overeenkomstig artikel 122 betwist is.

NEGENDE AFDELING VAN HET FAILLISSEMENT VAN EEN NALATENSCHAP

Artikel 190

De boedel van een overledene wordt in staat van faillissement verklaard, indien één of meer der schuldeisers daartoe verzoek doen en summier aantonen, dat de overledene in de toestand verkeerde, dat hij had opgehouden te betalen of dat de nalatenschap ten tijde van het overlijden niet toereikend was ter betaling van de schulden van de overledene.

Artikel 191

Het verzoek wordt gericht tot de kantonrechter, die tijdens het overlijden van de schuldenaar bevoegd was de faillietverklaring uit te spreken.

De erfgenamen worden op het verzoek gehoord of daartoe opgeroepen bij een aan het sterfhuis betekend exploit, zonder dat het nodig is hen bij name aan te duiden, alsmede, voor zoverre zij bekend zijn, bij brieven van de griffier.

Artikel 192

De faillietverklaring heeft van rechtswege tengevolge de afscheiding van de boedel van de overledene van die van zijn erfgenamen, in dier voege als bij artikel 1134 van het Burgerlijk Wetboek is omschreven.

Artikel 193

De faillietverklaring kan aangevraagd worden zolang niet drie maanden na de aanvaarding van de nalatenschap en tevens zes maanden na het overlijden van de schuldenaar zijn verstreken.

Artikel 194

De zesde afdeling van deze titel is op faillissement van een nalatenschap niet toepasselijk; evenmin de achtste afdeling, tenzij de erfenis zuiver is aanvaard.

TIENDE AFDELING

BEPALINGEN VAN INTERNATIONAAL RECHT

Artikel 195

Schuldeisers, die na de faillietverklaring hun vordering geheel of gedeeltelijk afzonderlijk verhaald hebben op buiten Suriname zich bevindende, aan hen niet bij voorrang verbonden, goederen van de in Suriname gefailleerde schuldenaar, zijn verplicht het aldus verhaalde aan de boedel te vergoeden.

Artikel 196³⁴

De schuldeiser, die zijn vordering tegen de gefailleerde, geheel of gedeeltelijk, aan een derde overdraagt, ten einde deze in de gelegenheid te stellen die vordering, geheel of gedeeltelijk, afzonderlijk of bij voorrang te verhalen op buiten Suriname zich bevindende goederen van de gefailleerde, is verplicht het aldus verhaalde aan de boedel te vergoeden.

De overdracht wordt, behoudens tegenbewijs, vermoed met dit doel te zijn geschied, als zij is gedaan met de wetenschap, dat de faillietverklaring reeds was aangevraagd of aangevraagd zou worden.

Artikel 197

Gelijke verplichting tot vergoeding jegens de boedel rust op hem, die zijn vordering of zijn schuld, geheel of gedeeltelijk, aan een derde overdraagt, die daardoor in staat wordt gesteld zich buiten Suriname op een door deze wet niet toegelaten schuldvergelijking te beroepen.

Het tweede lid van het vorig artikel is hier toepasselijk.

ELFDE AFDELING VAN REHABILITATIE

Artikel 198

Nadat het faillissement overeenkomstig de artikelen 153 of 185 geëindigd is, is de schuldenaar of zijn erfgenamen, ook in geval van artikel 190, bevoegd een verzoek van rehabilitatie in te leveren bij de kantonrechter, die het faillissement heeft berecht.

Artikel 199

De schuldenaar of zijn erfgenamen zijn tot dit verzoek niet ontvankelijk, tenzij bij het verzoekschrift zij overgelegd het bewijs, waaruit blijkt, dat alle erkende schuldeisers, ten genoegen van elk van hun, zijn voldaan.

Artikel 200

Van het verzoek wordt aankondiging gedaan in het Gouvernements-Advertentieblad en in de Surinaamse Staatscourant, indien de rechter-commissaris dit laatste wenselijk acht.

Artikel 201

Ieder erkend schuldeiser is bevoegd om binnen de tijd van drie maanden na voorschreven aankondiging verzet tegen het verzoek te doen, door inlevering van een met redenen omkleed bezwaarschrift ter griffie; de griffier geeft hem een bewijs van ontvangst af.

³⁴ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

Dit verzet mag alleen daarop gegrond zijn, dat de verzoeker niet behoorlijk aan het voorschrift van artikel 199 heeft voldaan.

Artikel 202

Na verloop van de voormelde drie maanden, zal de kantonrechter, om het even of er al dan niet verzet is gedaan, het verzoek toestaan of weigeren.

Tegen de beslissing van de kantonrechter is enige voorziening niet toegelaten.

Artikel 203

Het vonnis, waarbij de rehabilitatie wordt toegestaan, wordt ter openbare terechtzitting uitgesproken, terwijl mede daarvan aantekening geschiedt in het artikel 17 bedoelde register.

TITEL II VAN SURSÉANCE VAN BETALING

EERSTE AFDELING VAN DE VERLENING VAN SURSÉANCE VAN BETALING EN HAAR GEVOLGEN

Artikel 204

De schuldenaar, die voorziet, dat hij met betalen van zijn opeisbare schulden niet zal kunnen voortgaan, mag surséance van betaling aanvragen.

Artikel 205

Hij zal zich daartoe, onder overlegging van een door behoorlijke bescheiden gestaafde staat, als bedoeld in artikel 91, bij verzoekschrift wenden tot de kantonrechter, aangewezen in artikel 2 of in artikel 3.

Bij het verzoekschrift kan een ontwerp van akkoord worden gevoegd.

Artikel 206

Het verzoekschrift met bijbehorende stukken wordt ter griffie van het kantongerecht neergelegd, ter kosteloze inzage van een ieder. De nederlegging geschiedt kosteloos.

De kantonrechter zal dadelijk de gevraagde surséance voorlopig verlenen en een of meer bewindvoerders benoemen, ten einde met de schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren. Bovendien beveelt hij, dat de bekende schuldeisers, benevens de schuldenaar, tegen een door hem op korte termijn bepaalde dag, door de griffier bij brieven worden opgeroepen, ten einde, alvorens beslist wordt omtrent het definitief verlenen van de gevraagde surséance, op het verzoekschrift te worden gehoord. Behalve de dag worden uur en plaats der bijeenkomst daarbij vermeld, alsmede of een ontwerp van akkoord bij het verzoekschrift is gevoegd.

Artikel 207

De griffier doet van de indiening van het verzoek, van de voorlopige verlening van surséance, van de namen en woonplaatsen der benoemde bewindvoerders en van de overeenkomstig het tweede lid van het voorgaande artikel bepaalde dag onmiddellijk aankondiging in het Gouvernements-Advertentieblad, en, wanneer zulks bij de beschikking waarbij de voorlopige surséance werd verleend bevolen is, mede in de Surinaamse Staatscourant. Indien bij het verzoekschrift een ontwerp van akkoord is gevoegd, wordt daarvan in de

aankondiging melding gemaakt.

Artikel 208

De surséance wordt geacht te zijn ingegaan bij de aanvang van de dag, waarop zij voorlopig is verleend.

Artikel 209³⁵

Ten bepaalde dag behoort de kantonrechter in raadkamer de schuldenaar, de bewindvoerders en de in persoon of bij schriftelijk gemachtigde opgekomen schuldeisers. Iedere schuldeiser is bevoegd om, zelfs zonder opgeroepen te zijn, op te komen.

De kantonrechter kan de schuldenaar definitief surséance verlenen, tenzij zich daartegen verklaren hetzij houders van meer dan één vierde van het bedrag der ter vergadering vertegenwoordigde, in artikel 223 bedoelde, schuldvorderingen, hetzij meer dan één derde der houders van zodanige vorderingen.

Over de toelating tot de stemming beslist, bij verschil, de kantonrechter.

Surséance wordt niet definitief verleend, indien er gegronde vrees bestaat, dat de schuldenaar zal trachten de schuldeisers tijdens de surséance te benadelen of het vooruitzicht niet bestaat, dat hij na verloop van tijd zijn schuldeisers zal kunnen bevredigen.

De kantonrechter, het verzoek afwijzende, kan bij dezelfde beschikking de schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan blijft de voorlopig, verleende surséance gehandhaafd tot de beschikking van de kantonrechter in kracht van gewijsde is gegaan.

Indien een aanvraag tot faillietverklaring en een verzoek tot surséance gelijktijdig aanhangig zijn, komt eerst het laatste in behandeling.

De beschikking op het verzoek is met redenen omkleed en wordt uitgesproken ter openbare terechtzitting.

Artikel 210

Gedurende acht dagen na de dag van de uitspraak heeft, in geval van afwijzing van het verzoek, de schuldenaar, of, ingeval de surséance verleend is, ieder schuldeiser, die zich niet vóór het verlenen daarvan heeft verklaard, recht van hoger beroep.

Het hoger beroep wordt ingesteld door indiening van een memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht. De griffier geeft hiervan aan ieder der opgekomen schuldeisers, als in artikel 209, eerste lid, bedoeld, zomede, indien het hoger beroep door een schuldeiser ingesteld is, ook aan de schuldenaar schriftelijk kennis en zendt de in artikel 205 bedoelde stukken met een afschrift van het terzake opgemaakt proces-verbaal en van het vonnis waarvan beroep, zo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie.

Artikel 211

Bij de behandeling van het hoger beroep wordt het verzoek niet opnieuw in stemming gebracht, maar ieder schuldeiser is bevoegd in persoon of bij schriftelijk gemachtigde aan de bestrijding of verdediging van de uitspraak, waartegen het beroep gericht is, deel te nemen.

De behandeling heeft plaats in raadkamer; de griffier van het Hof geeft ten minste vijf dagen van te voren aan ieder der opgekomen schuldeisers als in artikel 209, eerste lid, bedoeld, zomede aan de schuldenaar schriftelijk kennis van de dag en het uur van de behandeling. De uitspraak geschiedt ter openbare terechtzitting.

³⁵ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

Artikel 212

De beschikking, waarbij de surséance definitief wordt toegestaan, is bij voorraad uitvoerbaar, niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening.

Zij wordt aangekondigd op de wijze, in artikel 207 voorgeschreven.

Artikel 213

Bij het definitief verlenen van de surséance bepaalt de kantonrechter haar duur op ten hoogste anderhalf jaar.

Vóór het einde der surséance kan door de schuldenaar haar verlenging voor ten hoogste anderhalf jaar worden gevraagd. Zolang bij afloop der surséance op een verzoek tot verlenging nog niet is beschikt, blijft de surséance gehandhaafd.

Artikel 214

Indien meer dan één bewindvoerder is benoemd, wordt voor de geldigheid van hun handelingen toestemming van de meerderheid of bij staking van stemmen een beslissing van de kantonrechter vereist. Het tweede lid van artikel 66 vindt overeenkomstige toepassing.

De kantonrechter is te allen tijde bevoegd een bewindvoerder, na hem gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, te ontslaan en door een ander te vervangen of hem één of meer bewindvoerders toe te voegen, een en ander op verzoek van hem zelf, van de andere bewindvoerders of van één of meer schuldeisers, dan wel ambtshalve.

Artikel 215

Bij het voorlopig verlenen der surséance kan de kantonrechter zodanige bepalingen maken, als hij ter beveiliging van de belangen der schuldeisers nodig oordeelt.

Hij kan dit ook gedurende de surséance doen op verzoek van de bewindvoerders of van één of meer schuldeisers, dan wel ambtshalve.

Artikel 216

De kantonrechter is bevoegd bij het voorlopig verlenen der surséance één of meer deskundigen te benoemen teneinde binnen een door hem te bepalen termijn, die zo nodig kan worden verlengd, een onderzoek naar de staat van de boedel in te stellen en een beredeneerd verslag van hun bevinding uit te brengen. Het laatste lid artikel 215 vindt overeenkomstige toepassing.

Het verslag van de deskundigen bevat een met redenen omkleed oordeel over de betrouwbaarheid van de door de schuldenaar overgelegde staat en bescheiden, en over de vraag of er vooruitzicht bestaat, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijn schuldeisers zal kunnen bevredigen. Het verslag geeft zo mogelijk de maatregelen aan, welke tot die bevrediging kunnen leiden.

De deskundigen leggen hun verslag neder ter griffie van het kantongerecht, ter kosteloze inzage van een ieder. De nederlegging geschiedt kosteloos.

Het laatste lid van artikel 214 vindt ten aanzien van de deskundigen overeenkomstige toepassing.

Artikel 217

De bewindvoerders brengen, telkens na verloop van drie maanden, een verslag uit over de toestand van de boedel. Met dit verslag wordt gehandeld, gelijk in het derde lid van artikel 216 is voorgeschreven.

De termijn, bedoeld in het vorige lid, kan door de kantonrechter worden verlengd.

Artikel 218

Gedurende de surséance is de schuldenaar onbevoegd enige daad van beheer of beschikking betreffende de boedel te verrichten zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders. Indien de schuldenaar in strijd daarmee gehandeld heeft, zijn de bewindvoerders bevoegd alles te doen, wat vereist wordt, om de boedel te dier zake schadeloos te houden.

Voor verbintenissen van de schuldenaar, zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders na de aanvang der surséance ontstaan, is de boedel niet aansprakelijk, dan voor zoverre deze tengevolge daarvan is gebaat.

Artikel 219

Indien de schuldenaar in enige gemeenschap gehuwd is, worden onder de boedel de baten en lasten van die gemeenschap begrepen.

De artikel 57 en 58 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 220

Gedurende de surséance kan de schuldenaar niet tot betaling zijner in artikel 223 bedoelde schulden worden genoodzaakt en blijven alle tot verhaal van die schulden aangevangen executies geschorst.

De gelegde beslagen vervallen en de schuldenaar, die zich in gijzeling bevindt, wordt daaruit ontslagen, zodra de uitspraak, houdende definitieve verlening van de surséance of homologatie van het akkoord, in kracht van gewijsde is gegaan, beide tenzij de kantonrechter op verzoek van de bewindvoerders reeds een vroeger tijdstip daarvoor heeft bepaald. Hij beveelt voor zoveel nodig de doorhaling der vervallen beslagen op verzoek van de bewindvoerders.

Het in de voorgaande leden bepaalde vindt eveneens toepassing ten aanzien van executies en beslagen, aangevangen of ten behoeve van vorderingen, welke door pand of hypotheek zijn gedekt of op zekere bepaalde goederen bevoorrecht zijn, voorzover die executiën en beslagen niet zijn aangevangen en gelegd op goederen, welke voor die vorderingen bijzonderlijk zijn verbonden.

Artikel 221

De surséance stuit de loop niet van reeds aanhangige rechtsvorderingen, noch belet het aanleggen van nieuwe.

Indien niettemin de rechtsgedingen blootelijk betreffen de vordering van betaling van een schuld, door de schuldenaar erkend, en de aanlegger geen belang heeft om vonnis te verkrijgen, teneinde rechten tegen derden te doen gelden, is de rechter bevoegd, na van de erkenning der schuld akte te hebben verleend, het uitspreken van het vonnis op te schorten tot na het einde der surséance.

De schuldenaar kan, voor zoveel betreft rechtsvorderingen, welke rechten of verplichtingen tot de boedel behorende ten onderwerp hebben, noch eisende, noch verwerende in rechte optreden, zonder medewerking der bewindvoerders.

Artikel 222³⁶

De surséance werkt niet ten aanzien:

1°. van vorderingen, welke door pand of hypotheek op goed van de schuldenaar zijn

³⁶ Gew. bij G.B. 1944 no. 42.

gedekt of bevoorrecht zijn hetzij op zekere bepaalde goederen van de schuldenaar, hetzij op alle zijn roerende en onroerende goederen, voor zover niet vallende onder 2°;

2°. van vorderingen wegens wettelijk verschuldigde kosten van onderhoud of van onderhoud en opvoeding; de kantonrechter zal ten aanzien van vóór de aanvang der surséance vervallen termijnen van zodanige vorderingen, welke niet bevoorrecht zijn, bedrag vaststellen, waarvoor de surséance werkt;

3°. van termijnen van huurkoop.

Voor zover vorderingen, welke door pand of hypotheek zijn gedekt of op zekere bepaalde goederen bevoorrecht zijn, op de verbonden zaak niet verhaald kunnen worden, werkt de surséance wel ten aanzien van deze vorderingen.

Artikel 223

De betaling van alle andere schulden, bestaande vóór de aanvang der surséance, kan, zolang de surséance duurt, niet anders plaats hebben dan aan alle schuldeisers gezamenlijk, in evenredigheid van hun vorderingen, behoudens overeenkomstige toepassing van het zesde lid van artikel 169.

Artikel 224

Hij, die zowel schuldenaar als schuldeiser van de boedel is, kan zich op schuldvergelijking beroepen, indien zijn schuldplichtigheid beide zijn ontstaan vóór de aanvang van de surséance of voortvloeien uit handelingen, vóór de aanvang der surséance verricht.

De vorderingen op de schuldenaar worden zo nodig berekend naar de regels, in de artikelen 250 en 251 gesteld.

Artikel 225

Niettemin kan degene, die een schuld aan de boedel of een vordering op de boedel vóór de aanvang van de surséance van een derde heeft overgenomen, op schuldvergelijking geen beroep doen, indien hij bij overneming niet te goeder trouw heeft gehandeld.

Later overgenomen vorderingen of schulden kunnen nimmer in vergelijking worden gebracht.

De artikelen 51 en 52 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 226

Indien een wederkerige overeenkomst bij de aanvang van de surséance zowel door de schuldenaar als door zijn wederpartij in het geheel niet of slechts gedeeltelijk is nagekomen, is deze laatste bevoegd de schuldenaar en bewindvoerders te sommeren om binnen acht dagen te verklaren of zij de overeenkomst gestand willen doen. Indien deze zich daartoe binnen dien tijd niet bereid verklaren, is de overeenkomst ontbonden en kan de wederpartij voor de schadevergoeding opkomen op de voet, in artikel 223 bepaald; verklaren de schuldenaar en de bewindvoerders zich daartoe wel bereid, dan kan de wederpartij vorderen, dat zekerheid voor richtige nakoming der overeenkomst wordt gesteld.

Deze bepalingen zijn niet toepasselijk op overeenkomsten, waarbij de verbintenis van de schuldenaar een uitsluitend door deze persoonlijk te verrichten handeling inhoudt.

Artikel 227

Indien in het geval, bedoeld bij het vorige artikel, de levering van waren, die ter beurze op termijn worden verhandeld, bedongen is tegen een vastgesteld tijdstip of binnen een bepaalde termijn, en dit tijdstip invalt of die termijn verstrijkt na de aanvang der surséance, wordt de overeenkomst door de voorlopige verlening van surséance, ontbonden en kan de wederpartij van

de schuldenaar zonder meer voor de schadevergoeding opkomen op de voet, in artikel 223 bepaald. Lijdt de boedel door de ontbinding schade dan is de wederpartij verplicht deze te vergoeden.

Artikel 227a³⁷

Zodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan zowel de schuldenaar, die huurkoper is, als de verkoper de huurkoop ontbonden verklaren.

Deze ontbinding heeft dezelfde gevolgen als ontbinding van de overeenkomst wegens het niet nakomen van door de koper van zijn verplichtingen.

De verkoper kan voor het hem verschuldigde bedrag opkomen op de voet als in artikel 223 bepaald.

Artikel 228

Zodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan de schuldenaar, die huurder is, met inachtneming van het bij artikel 218 bepaalde, de huur tussentijds doen eindigen, mits de opzegging geschiedt tegen een tijdstip, waarop dergelijke overeenkomsten naar plaatselijk gebruik eindigen. Bovendien moet bij de opzegging de daarvoor overeengekomen of gebruikelijke termijn in acht genomen worden, met dien verstande echter, dat een van drie maanden in elk geval voldoende zal zijn. Zijn de huurpenningen vooruit betaald, dan kan de huur niet eerder worden opgezegd dan tegen de dag, waarop de termijn, waarvoor vooruitbetaling heeft plaats gehad, eindigt.

Van de aanvang van de surséance af is de huurprijs boedelschuld.

Artikel 229³⁸

Zodra de surséance een aanvang heeft genomen, kan de schuldenaar, met inachtneming van het bij artikel 218 bepaalde, aan werknemers in zijn dienst de dienstbetrekking opzeggen, met inachtneming van de overeengekomen of wettelijke termijn, met dien verstande echter, dat in elk geval de dienstbetrekking kan worden geëindigd door opzegging met een termijn van zes weken, of indien de termijn, omschreven in artikel 1615i, lid 3, van het Surinaams Burgerlijk Wetboek langer is dan zes weken, met in achtneming van die termijn. Zodra de surséance een aanvang heeft genomen, behoeft bij opzegging van de dienstbetrekking door werknemers in dienst van de schuldenaar het bepaalde in artikel 1615i, leden 3 en 4, van het Surinaams Burgerlijk Wetboek niet in acht te worden genomen. Van de aanvang van de surséance af is het loon boedelschuld.

Artikel 230

Voldoening nadat de surséance voorlopig is verleend doch vóór de bekendmaking daarvan, aan de schuldenaar gedaan, ter vervulling van verbintenissen jegens deze vóórdien ontstaan, bevrijdt hem, die haar deed, tegenover de boedel, zolang zijn bekendheid met de voorlopige verlening van de surséance niet bewezen wordt.

Voldoening, als in het vorige lid bedoeld, na de bekendmaking aan de schuldenaar gedaan, bevrijdt tegenover de boedel alleen dan, wanneer hij, die haar deed, bewijst, dat de voorlopige verlening van de surséance te zijner woonplaats langs de weg van de wettelijke aankondiging nog niet bekend kon zijn, behoudens het recht van bewindvoerders om aan te tonen, dat zij hem toch bekend was.

In elk geval bevrijdt voldoening aan de schuldenaar hem, die haar deed, tegenover de

³⁷ Ingev. bij G.B. 1944 no. 42.

³⁸ Gew. bij G.B. 1963 no. 164.

boedel, voor zoverre hetgeen door hem voldaan werd ten bate van de boedel is gekomen.

Artikel 231

De surséance werkt niet ten voordele van de medeschuldenaren en borgens.

Artikel 232

Nadat de surséance is verleend, kan zij, op verzoek van de bewindvoerders, van één of meer der schuldeisers of ook ambtshalve door de kantonrechter worden ingetrokken:

1°. indien de schuldenaar zich, gedurende de loop van de surséance, aan kwade trouw in het beheer van de boedel schuldig maakt;

2°. indien hij zijn schuldeisers tracht te benadelen;

3°. indien hij handelt in strijd met artikel 218, eerste lid;

4°. indien hij nalaat te doen, wat in de bepalingen, bij het verlenen van de surséance of later gesteld, aan hem is opgelegd of wat naar het oordeel der bewindvoerders door hem in het belang van de boedel moet worden gedaan;

5°. indien, hangende de surséance, de staat van de boedel zodanig blijkt te zijn, dat handhaving van de surséance niet langer wenselijk is of het vooruitzicht, dat de schuldenaar na verloop van tijd zijn schuldeisers zal kunnen bevredigen, blijkt niet te bestaan.

In de gevallen, vermeld onder 1. en 5., zijn de bewindvoerders verplicht de intrekking te vragen.

De verzoeker, de schuldenaar en de bewindvoerders worden gehoord of behoorlijk opgeroepen. De oproeping geschiedt door de griffier tegen een door de kantonrechter te bepalen dag. De beschikking is met redenen omkleed.

Indien op grond van dit artikel de surséance wordt ingetrokken, kan bij dezelfde beschikking de faillietverklaring van de schuldenaar worden uitgesproken. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan blijft de surséance gehandhaafd tot de beschikking van de kantonrechter in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 233

Gedurende acht dagen na de dag van de beschikking heeft, in geval van intrekking van de surséance, de schuldenaar, en, ingeval de intrekking van de surséance geweigerd is, hij, die het verzoek tot intrekking heeft gedaan, recht van hoger beroep tegen de beschikking van de kantonrechter.

Het hoger beroep wordt ingesteld door indiening van een memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht.

De griffier geeft hiervan ten spoedigste aan hen, die het verzoek tot intrekking hebben gedaan, de schuldenaar en de bewindvoerders schriftelijk kennis en zendt de ter zake betrekkelijke stukken, waaronder een afschrift van de beschikking waarvan beroep, zo spoedig mogelijk aan het Hof van Justitie.

Artikel 211 vindt overeenkomstig toepassing.

De beschikking van het Hof van Justitie wordt door de griffier terstond medegedeeld aan die van het betrokken kantongerecht.

Artikel 234

Zodra een beschikking, waarbij de surséance is ingetrokken, in kracht van gewijsde is gegaan, wordt zij aangekondigd, gelijk is voorgeschreven in artikel 207.

Artikel 235

Indien de kantonrechter van oordeel is, dat de behandeling van het verzoek tot intrekking

van de surséance niet zal zijn beëindigd vóór de dag, waarop de schuldeisers krachtens artikel 206, tweede lid, worden gehoord, gelast hij, dat de griffier de schuldeisers bij brieven zal mededelen, dat dit verhoor op die dag niet zal worden gehouden.

Zo nodig bepaalt hij later de dag waarop dit verhoor alsnog zal plaats vinden; de schuldeisers worden door de griffier bij brieven opgeroepen.

Artikel 236

De schuldenaar is steeds bevoegd aan de kantonrechter de intrekking van de surséance te verzoeken, op grond dat de toestand van de boedel hem weder in staat stelt zijn betalingen te hervatten. De bewindvoerders en, indien het een definitief verleende surséance betreft, de schuldeisers worden gehoord of behoorlijk opgeroepen.

Deze oproeping geschiedt bij brieven door de griffier tegen een door de kantonrechter te bepalen dag.

Artikel 237

Gedurende een surséance kan faillietverklaring niet rauwelijks worden gevorderd.

Indien ingevolge een der bepalingen van deze titel een faillietverklaring uitgesproken wordt, vindt artikel 11 overeenkomstige toepassing; wordt ingevolge die bepalingen een faillissement vernietigd, dan vinden de artikelen 10 en 12 overeenkomstige toepassing.

Artikel 238

Indien de faillietverklaring wordt uitgesproken ingevolge een der bepalingen van deze titel of wel binnen één maand na het einde der surséance, gelden de volgende regelen;

1°. het tijdstip, waarop de termijnen, in de artikelen 39 en 41 vermeld, aanvangen, wordt berekend van de aanvang van de surséance af;

2°. de curator oefent de bevoegdheid uit, in het eerste lid van artikel 218 aan de bewindvoerders toegekend;

3°. handelingen, door de schuldenaar met medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders verricht, worden beschouwd als handelingen van de curator en boedelschulden, gedurende de surséance ontstaan, zullen ook in het faillissement als boedelschulden gelden;

4°. de boedel is niet aansprakelijk voor verbintenissen van de schuldenaar, zonder medewerking, machtiging of bijstand van de bewindvoerders gedurende de surséance ontstaan, dan voor zoverre deze ten gevolge daarvan gebaat is.

Is opnieuw surséance verzocht, binnen een maand na afloop van een vroeger verleende, dan geldt hetgeen in het eerste lid is bepaald mede voor het tijdvak van de eerstvolgende surséance.

Artikel 239

Het loon van de deskundigen, benoemd ingevolge de bepaling van artikel 216, en van de bewindvoerders wordt bepaald door de kantonrechter en bij voorrang voldaan.

Dit laatste is ook van toepassing op hunne verschotten en op die, door de griffier ten gevolge van de bepalingen van deze titel gedaan.

Artikel 239a³⁹

1. De Centrale Bank van Suriname kan, wanneer zij de overtuiging heeft verkregen, dat een kredietinstelling dan wel kredietvereniging, aangewezen ingevolge artikel 4, eerste lid, der

³⁹ Ingev. bij G.B. 1968 no. 63; Gew. bij S.B. 1986 no.82

Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 met betalen van haar opeisbare schulden niet zal kunnen voortgaan, na bekomen machtiging van de kantonrechter, voor zodanige kredietinstelling dan wel kredietvereniging surséance van betaling aanvragen op de wijze, voorzien in artikel 205, eerste lid.

2. De kantonrechter beslist over een verzoek tot machtiging, bedoeld in het eerste lid, zo spoedig mogelijk, doch niet dan nadat de kredietinstelling dan wel kredietvereniging in de gelegenheid is gesteld haar zienswijze ter zake aan hem kenbaar te maken.
3. In het geval, bedoeld in het eerste lid, zal surséance nimmer definitief worden verleend, indien de kredietinstelling dan wel kredietvereniging zich daartegen verzet.
4. De artikelen 206-239 en 240 zijn van overeenkomstige toepassing.
5. Indien het verzoek wordt afgewezen, anders dan op grond van het derde lid, heeft de Centrale Bank van Suriname recht van hoger beroep, overeenkomstig het bepaalde in artikel 210. De Centrale Bank van Suriname is bevoegd aan de behandeling van het hoger beroep deel te nemen.

Artikel 240

De bepalingen van internationaal recht van de artikelen 195-197 vinden bij surséance overeenkomstige toepassing.

TWEEDE AFDELING VAN HET AKKOORD

Artikel 241

De schuldenaar is bevoegd bij of na het verzoek tot surséance aan hen, die vorderingen hebben, ten aanzien waarvan de surséance werkt, een akkoord aan te bieden.

Artikel 242

Het ontwerp van akkoord wordt, indien het niet ingevolge artikel 206 ter griffie van het kantongerecht berust, aldaar nedergelegd ter kosteloze inzage van een ieder.

Een afschrift moet zodra mogelijk aan de bewindvoerders en de deskundigen worden toegezonden.

Artikel 243

Het ontwerp van akkoord vervalt, indien, voordat het vonnis van homologatie van het akkoord in kracht van gewijsde is gegaan, een rechterlijke beslissing houdende beëindiging van de surséance in kracht van gewijsde gaat.

Artikel 244

Indien het ontwerp van akkoord tegelijk met het verzoekschrift tot verlening van surséance ter griffie is nedergelegd, kan de kantonrechter, bewindvoerders gehoord, gelasten, dat de in artikel 209 bedoelde behandeling van het verzoek niet zal plaats hebben, in welk geval hij tevens zal vaststellen;

1°. de dag, waarop uiterlijk de schuldvorderingen, ten aanzien waarvan de surséance werkt, bij de bewindvoerders moeten worden ingediend;

2°. dag en uur, waarop over het aangeboden akkoord zal worden geraadpleegd en beslist.

Tussen de dagen, onder 1°. en 2°. vermeld, moeten ten minste veertien dagen verlopen.

Indien de kantonrechter van deze bevoegdheid geen gebruik maakt of het ontwerp van akkoord niet tegelijk met het verzoekschrift tot het verlenen van surséance ter griffie is nedergelegd, zal hij, bewindvoerders gehoord, de dagen en uren, in het eerste lid bedoeld,

vaststellen zodra de beschikking, waarbij de surséance definitief is verleend, kracht van gewijsde heeft verkregen of, indien het ontwerp van akkoord eerst daarna ter griffie is nedergelegd, dadelijk na die nederlegging.

Artikel 245

De bewindvoerders doen dadelijk zowel van de in het vorige artikel bedoelde beschikking als van de nederlegging ter griffie van het ontwerp van akkoord - tenzij deze reeds ingevolge artikel 207 is bekend gemaakt - aankondiging in het Gouvernements-Advertentieblad en, wanneer zulks bij de beschikking waarbij de voorlopige surséance werd verleend bevolen is, mede in de Surinaamse Staatscourant.

Zij geven tevens van een en ander bij brieven kennis aan alle bekende schuldeisers. Daarbij wordt op het bepaalde bij artikel 246, tweede lid, gewezen.

De schuldeisers kunnen verschijnen in persoon of bij schriftelijk gemachtigde. De volmacht is vrij van zegel.

De bewindvoerders kunnen vorderen, dat de schuldenaar hun een door hen te bepalen bedrag ter bestrijding van de kosten dezer aankondigingen en kennisgevingen vooraf ter hand stelt.

De indiening der schuldvorderingen geschiedt bij de bewindvoerders door de overlegging ener rekening of andere schriftelijke verklaring, aangevende de aard en het bedrag van de vordering, vergezeld van de bewijsstukken of een afschrift daarvan.

Vorderingen, ten aanzien waarvan de surséance niet werkt, komen voor indiening niet in aanmerking. Heeft nochtans indiening plaats gehad, dan werkt de surséance ook ten aanzien van die vorderingen en gaat het voorrecht, het pand of de hypotheek verloren. Een en ander geldt niet voor zover de vordering vóór de aanvang van de stemming wordt teruggenomen.

De schuldeisers zijn bevoegd van de bewindvoerders een ontvangbewijs te vorderen.

Artikel 247

De bewindvoerders toetsen de ingezonden rekeningen aan de aantekeningen en opgaven van de schuldenaar, treden, als zij tegen de toelating van een vordering bezwaar hebben, met de schuldeisers in overleg, en zijn bevoegd van deze overlegging van ontbrekende stukken alsook inzage zijner aantekeningen en der oorspronkelijke bewijsstukken te vorderen.

Artikel 248

De bewindvoerders brengen de bij hen ingediende vorderingen op een lijst, vermeldende de namen en woonplaatsen der schuldeisers, het bedrag en de omschrijving der vorderingen, alsmede of en in hoever de bewindvoerders die vorderingen erkennen of betwisten.

Artikel 249

Een rentedragende vordering wordt op de lijst gebracht met bijrekening van de rente tot de aanvang van de surséance.

De artikelen 125, 128-130 en 131, eerste en tweede lid, vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 250

Een vordering onder een opschortende voorwaarde kan op de lijst gebracht worden voor haar waarde bij de aanvang van de surséance.

Indien de bewindvoerders en de schuldeisers het niet eens kunnen worden over deze waardebepaling, wordt zodanige vordering voor het volle bedrag voorwaardelijk toegelaten.

Artikel 251

Een vordering, waarvan het tijdstip van de opeisbaarheid onzeker is, of welke recht geeft op periodieke uitkeringen, wordt op de lijst gebracht voor haar waarde bij de aanvang van de surséance.

Alle schuldvorderingen, vervallende binnen één jaar na de aanvang van de surséance, worden behandeld, alsof zij opdat tijdstip opeisbaar waren. Alle later dan één jaar daarna vervallende schuldvorderingen worden op de lijst gebracht voor de waarde, die zij hebben na verloop van een jaar na dat tijdstip.

Bij de berekening wordt uitsluitend gelet op het tijdstip en de wijze van aflossing, het kansgenot, waar dit bestaat, en, indien de vordering rentedragend is, op de bedongen rentevoet.

Artikel 252

Van de in artikel 248 bedoelde lijst wordt een afschrift door de bewindvoerders ter griffie van het kantongerecht nedergelegd, om aldaar gedurende de zeven dagen voorafgaande aan de vergadering, in artikel 244 bedoeld, kosteloos ter inzage te liggen voor een ieder.

De nederlegging geschiedt kosteloos.

Artikel 253

De kantonrechter kan, op verzoek van de bewindvoerders of ambtshalve, de raadpleging en stemming over het akkoord tot een latere dag uitstellen.

Artikel 245 vindt alsdan overeenkomstige toepassing.

Artikel 254

Ter vergadering brengen zowel de bewindvoerders als deskundigen, zo die er zijn, schriftelijk verslag uit over het aangeboden akkoord. Artikel 139 vindt overeenkomstige toepassing.

Vorderingen, na afloop van de in artikel 244, 1°., genoemde termijn, doch uiterlijk twee dagen vóór de dag, waarop de vergadering zal worden gehouden, bij de bewindvoerders ingediend, worden op daartoe ter vergadering gedaan verzoek op de lijst geplaatst, indien noch de bewindvoerders, noch een der aanwezige schuldeisers daartegen bezwaar maken.

Vorderingen, daarna ingediend, worden niet op de lijst geplaatst.

De bepalingen van de twee voorgaande leden zijn niet toepasselijk, indien de schuldeiser buiten Suriname woont en daardoor verhinderd was zich eerder aan te melden.

In geval van bezwaar, als in het tweede lid bedoeld, of van geschil over het al of niet aanwezig zijn der verhindering, in het vierde lid bedoeld, beslist de kantonrechter, na de vergadering te hebben geraadpleegd.

Artikel 255

De bewindvoerders zijn bevoegd ter vergadering op elke door hen gedane erkenning of betwisting terug te komen.

Zowel de schuldenaar als ieder verschenen schuldeiser kan een door de bewindvoerders geheel of gedeeltelijk erkende vordering betwisten.

Betwistingen of erkenningen, op de vergadering gedaan, worden op de lijst aangetekend.

Artikel 256

De kantonrechter bepaalt of en welk bedrag de schuldeiser, wier vorderingen betwist zijn, tot de stemming zullen worden toegelaten.

Artikel 257

Tot het aannemen van het akkoord wordt vereist de toestemming van twee derde der erkende en der toegelaten schuldeisers, welke drie vierde van het bedrag der erkende en der toegelaten schuldvorderingen vertegenwoordigen.

De artikelen 141 en 142 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 258⁴⁰

Het proces-verbaal van het verhandelde in raadkamer vermeldt de inhoud van het akkoord, de namen der verschenen stemgerechtigde schuldeisers, de door ieder van hun uitgebrachte stem, de uitslag der stemming en al wat verder is voorgevallen. De door bewindvoerders opgemaakte lijst van schuldeisers, zoals zij tijdens de raadpleging is aangevuld of gewijzigd, wordt, door de kantonrechter en de griffier gewaarmerkt, aan het proces-verbaal gehecht.

Gedurende acht dagen kan een ieder ter griffie kosteloos inzage van het proces-verbaal verkrijgen.

Artikel 259

Zowel de schuldeisers, die vóór gestemd hebben, als de schuldenaar kunnen gedurende acht dagen na afloop van de stemming aan het Hof van Justitie verbetering van het proces-verbaal verzoeken, indien uit de stukken zelf blijkt, dat het akkoord door de kantonrechter ten onrechte als verworpen is beschouwd.

Indien het Hof het proces-verbaal verbetert, bepaalt het bij zijn beschikking de dag, waarop de kantonrechter de homologatie zal behandelen, welke dag gesteld wordt op niet vroeger dan acht en niet later dan veertien dagen na de beschikking. Van deze beschikking geven de bewindvoerders schriftelijk kennis aan de schuldeisers. Deze beschikking brengt van rechtswege vernietiging mede van een ingevolge artikel 266 uitgesproken faillissement.

Artikel 260

Indien het akkoord is aangenomen, kunnen zowel de bewindvoerders als elke schuldeiser de gronden uiteenzetten, waarop zij de homologatie wensen of haar bestrijden. Artikel 147, tweede lid, vindt overeenkomstige toepassing.

De kantonrechter kan bepalen, dat de behandeling der homologatie op een latere, terstond door hem vast te stellen, dag zal plaats vinden.

Artikel 261

De kantonrechter geeft zo spoedig mogelijk zijn met redenen omklede beschikking.

Hij weigert de homologatie:

1°. indien de baten des boedels met inbegrip van de zaken, waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend, de som, bij het akkoord bedongen, aanmerkelijk te boven gaat;

2°. indien de nakoming van het akkoord niet voldoende is gewaarborgd;

3°. indien het akkoord door bedrog, door begunstiging van één of meer schuldeisers of met behulp van andere oneerlijke middelen is tot stand gekomen, onverschillig of de schuldenaar dan wel een ander daartoe heeft medegewerkt;

4°. indien het loon en de verschotten van de deskundigen en de bewindvoerders niet in handen van de bewindvoerders zijn gestort of daarvoor zekerheid is gesteld.

Hij mag ook op andere gronden en ook ambtshalve de homologatie weigeren.

⁴⁰ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

De kantonrechter, de homologatie weigerende, kan bij dezelfde beschikking de schuldenaar in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan eindigt de surséance zodra de beschikking, waarbij de homologatie geweigerd is, in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 262

Het gehomologeerde akkoord is verbindend voor alle schuldeisers te wier aanzien de surséance werkt.

Artikel 263

Het in kracht van gewijsde gegane vonnis van homologatie levert, in verband met het in artikel 258 bedoelde proces-verbaal; ten behoeve der door de schuldenaar niet betwiste vorderingen een voor tenuitvoerlegging vatbare titel op tegen de schuldenaar en de tot het akkoord als borgen toegetreden personen.

Artikel 264

Zolang niet over het aangeboden akkoord uiteindelijk is beslist, eindigt de surséance niet door verloop van de termijn, waarvoor zij is verleend.

Artikel 265

De surséance neemt een einde zodra het vonnis van homologatie in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 266

De kantonrechter kan, wanneer het akkoord niet wordt aangenomen, de schuldenaar bij vonnis in staat van faillissement verklaren. Wordt het faillissement niet uitgesproken, dan eindigt de surséance zodra de termijn, in artikel 259 bedoeld, ongebruikt verstreken is of het Hof van Justitie verbetering van het procesverbaal heeft geweigerd.

Artikel 267

Indien de kantonrechter de schuldenaar in staat van faillissement heeft verklaard, heeft deze recht van hoger beroep tegen de faillietverklaring gedurende acht dagen na de dag, waarop de termijn van artikel 259 ongebruikt verstreken is of het Hof van Justitie de verbetering van het proces-verbaal geweigerd heeft.

Het hoger beroep wordt ingesteld door indiening van een memorie ter griffie van het betrokken kantongerecht. De griffier handelt vervolgens overeenkomstig het bepaalde in artikel 210.

Artikel 268

Ten aanzien van de ontbinding van het akkoord vinden de artikelen 157 en 158 overeenkomstige toepassing.

Bij vonnis, waarbij de ontbinding van het akkoord wordt uitgesproken, wordt de schuldenaar tevens in staat van faillissement verklaard.

Artikel 269

In een faillissement, uitgesproken krachtens de artikelen 261, 266 of 268 kan een akkoord

niet worden aangeboden.

DERDE AFDELING SLOTBEPALING

Artikel 270

Tegen de beslissingen van de rechter, ingevolge de bepalingen van deze titel gegeven, staat geen hogere voorziening open, behalve in de gevallen, waarin het tegendeel is bepaald.

TITEL III⁴¹ WIJZIGINGSBEPALINGEN

Artikel 271

In het Wetboek van Strafrecht worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. Artikel 351, tweede lid, wordt gelezen:

"Gelijke straf wordt in hetzelfde geval toegepast op de schuldenaar of, indien deze een vennootschap, maatschappij, vereniging of stichting is, op de bestuurder of commissaris, die zodanige overeenkomst sluit."

b. In artikel 454 vervalt tweemaal "verzocht of".

Artikel 272

In artikel 45, tweede lid, van het bij wet van 4 September 1868, no. 17 (Gouvernementsblad no. 14) vastgesteld Wet op het Notarisambt, zoals dat artikel wordt gelezen ingevolge de wet van 29 November 1915 (Gouvernementsblad no. 78), wordt na, "verklaard" ingevoegd "is, surséance van betaling verkregen heeft".

Artikel 273

In artikel 5 van de wet van 3 April 1869, no. 23 (Gouvernementsblad no. 24), houdende bepalingen op de rechtspleging in zaken van belastingen, zoals dit laatstelijk werd gewijzigd bij de wet van 8 Augustus 1928 (Gouvernementsblad no. 84), wordt "surséance van betaling" vervangen door "surséance van betaling voor zover volgens de Faillissementswet 1935 de surséance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt".

Artikel 274

In het eerste lid van art. 3 der wet van 9 Maart 1874 (Gouvernementsblad no. 11) houdende vaststelling van het tarief van justitiekosten in strafzaken, zoals dat artikel gewijzigd is bij art. 232 van de Surinaamse Faillissementswet, wordt in plaats van "Faillissementswet", gelezen: "Faillissementswet 1935".

⁴¹ Gew. bij G.B. 1949 no. 47.

INHOUD
FAILLISEMENTSWET 1935

Titel I	Van Faillissement	
1° Afdeling	Van de faillietverklaring	Artt. 1-16
2° Afdeling	Van de gevolgen van de faillietverklaring	Artt. 17-59
3° Afdeling	Van het bestuur over de failliete boedel	
	§1 Van de rechter-commissaris	Artt. 60-63
	§2 Van de curator	Artt. 64-69
	§3 Van de commissie uit de schuldeisers	Artt. 70-75
	§4 Van de vergadering van schuldeisers	Artt. 76-80
	§5 Van de rechterlijke beschikkingen	Art. 81
4° Afdeling	Van de voorzieningen na de faillietverklaring en van het beheer van de curator	Artt. 82-102
5° Afdeling	Van de verificatie van de schuldvorderingen	Artt. 103-132
6° Afdeling	Van het akkoord	Artt. 133-164
7° Afdeling	Van de vereffening van de boedel	Artt. 165-186
8° Afdeling	Van de rechtstoestand van de schuldenaar na afloop van de vereffening	Artt. 187-189
9° Afdeling	Van het faillissement van een nalatenschap	Artt. 190-194
10° Afdeling	Bepalingen van internationaal recht	Artt. 195-197
11° Afdeling	Van rehabilitatie	Artt. 198-203
Titel II	Van Surséance Van Betaling	
1° Afdeling	Van de verlening van surséance van betaling en haar gevolgen	Artt. 204-240
2° Afdeling	Van het akkoord	Artt. 241-269
3° Afdeling	Slotbepaling	Art. 270
Titel III	Wijzigingsbepalingen	Artt. 271-274